

B&W Adviesnota

Onderwerp Advies commissie bezwaarschriften inzake Maasoevers
Zaaknummer Z24001997
B&W datum 14 januari 2025
Naam steller Medewerkers team Vergunningverlening Toezicht Handhaving
Teammanager Teammanager team Vergunningverlening Toezicht Handhaving
Portefeuillehouder ██████████

Besproken met portefeuillehouder?

Ja, met ██████████ op 6 januari 2025

Openbaarheid

Ja, met uitzondering van persoonsgegevens
Reden: Bescherming van de privacy
per direct.

Bevoegd orgaan

B en W

Advies

1. Het advies van de commissie bezwaarschriften inzake de reikwijdte van de last niet te volgen.
2. Het bezwaar van ██████████ namens ██████████ m.b.t. perceel E131 ongegrond te verklaren.
3. Het bezwaar van ██████████ namens ██████████ m.b.t. de percelen E133 en E136 niet ontvankelijk te verklaren.
4. Het bezwaar van ██████████ namens de heer ██████████ ongegrond te verklaren.
5. Het bezwaar van ██████████ ongegrond te verklaren.
6. De bestreden besluiten met een nadere motivering in stand te laten.
7. Geen proceskosten toe te kennen.

Inleiding

Op 24 mei 2024 heeft [REDACTED] een handhavingsverzoek ingediend tegen het illegaal plaatsen van kampeermiddelen en het illegaal kamperen op de percelen aan de Maas tussen Wanssum en Blitterswijck. Het college heeft besloten het handhavingsverzoek toe te wijzen. Op 5 juni 2024 hebben de eigenaren van de percelen een voornemen ontvangen. In dit voornemen is opgenomen dat de aanwezigheid van kampeermiddelen op de percelen tussen zonsondergang en zonsopgang niet is toegestaan. Vervolgens hebben de toezichthouders verschillende controles uitgevoerd tussen zonsondergang en zonsopgang. De eigenaren van de percelen waar tijdens een controle een kampeermiddel aanwezig was, hebben een besluit ontvangen.¹ Er is door de verzoeker om handhaving [REDACTED] en verschillende eigenaren bezwaar gemaakt tegen het besluit.

Verzoek om voorlopige voorziening

[REDACTED] heeft een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend. De voorzieningenrechter heeft op 4 september 2024 uitspraak gedaan.² De voorzieningenrechter is van oordeel dat het zowel overdag als 's nachts niet is toegestaan om te verblijven en/of te overnachten in een kampeermiddel. Echter, volgens de voorzieningenrechter, volgt uit het bestemmingsplan een belangrijke nuancering. Het is namelijk volgens het bestemmingsplan wel toegestaan om een kampeermiddel op een perceel te parkeren. De uitspraak van de voorzieningenrechter is gedeeld met alle eigenaren.

Ingediende bezwaarschriften

Vervolgens heeft de commissie bezwaarschriften (hierna: de commissie) op 19 november 2024 advies uitgebracht.³ Wij adviseren het college om het advies deels niet te volgen.

Beoogd resultaat

Een besluit op bezwaar nemen waarbij enerzijds recht gedaan wordt aan de planregels van het bestemmingsplan en anderzijds aan de uitvoerbaarheid van handhaving.

Argumenten

1.1 Het advies van de commissie bezwaarschriften wijkt af van de uitspraak van de voorzieningenrechter

De voorzieningenrechter geeft het volgende aan:

"Dit betekent dat met een voertuig zoals een auto, een camper of een caravan die aan een auto is aangesloten op het perceel mag worden geparkeerd om de gronden te (gaan) gebruiken zoals bepaald in artikel 4.1 van het bestemmingsplan. Dit houdt concreet in dat gedurende de dag op de gronden mag worden geparkeerd om bijvoorbeeld ter plaatse te wandelen, fietsen, paardrijden, kanoën of een activiteit zoals kleinschalige recreatieve luchtvaart ten behoeve van de luchtballonvaren en ultralight uit te oefenen. Dit zijn slechts enkele voorbeelden die in het kader van de begrippen 'dagrecreatief medegebruik 1 en 2' in het bestemmingsplan zijn genoemd. Ook kan worden geparkeerd ten behoeve van het te water laten van jetski's en vergelijkbare watervoertuigen. Het parkeren is dus gekoppeld aan het uitoefenen van deze activiteiten die gedurende de dag worden gedaan, gelet op het woord 'dag' in de begrippen 'dagrecreatief

¹ Bijlage 1.

² Bijlage 2.

³ Bijlage 3.

medegebruik 1 en 2' en de aard van de activiteit op het jetskiterrein. Na afloop van deze activiteiten gedurende de dag mogen de voertuigen niet meer op het perceel worden geparkeerd. De voorzieningenrechter overweegt dat geen onderscheid wordt gemaakt in het bestemmingsplan als het gaat om wat voor soort voertuig er mag worden geparkeerd. Dat kan dus ook een voertuig zijn dat (mede) kwalificeert als kampeermiddel als bedoeld in artikel 1.68 van het bestemmingsplan. In zoverre gaat het handhavingsverzoek van verzoeker dan ook te ver, omdat hij wenst dat verweerder tevens handhaaft op het aanwezig zijn van kampeermiddelen op de percelen overdag. Dat is, zo overweegt de voorzieningenrechter met verwijzing naar het voorgaande, echter niet zonder meer verboden. Het gaat om de vraag of bij dat kampeermiddel sprake is van parkeren of van gebruik als standplaats voor kampeermiddelen."

Het advies van de commissie bezwaarschriften is:

"Dit betekent dat de commissie van mening is dat het bestreden besluit 2, 3, en 4 herroepen moeten worden, in die zin dat de lastgeving erop gericht dient te zijn om de overtreding met het bestemmingsplan geheel te beëindigen. Dat betekent dat de lastgeving tevens moet zien op het overdag innemen van een standplaats met kampeermiddelen ten behoeve van kamperen. Met andere woorden, de opgelegde lasten zijn zowel overdag als 's nachts van toepassing en niet alleen gedurende zonsondergang en zonsopgang. Het is dan aan het college om overdag tijdens een controle het onderscheid te kunnen maken tussen een kampeermiddel wat staat geparkeerd (hetgeen is toegestaan) of een kampeermiddel waarmee een standplaats is ingenomen ten behoeve van kamperen (hetgeen niet is toegestaan)."

De commissie is van oordeel dat het feit dat het onderscheid lastig te maken is, niet in de weg zou mogen staan aan een juiste en terechte handhaving. Zij vindt het te kort door de bocht om vanwege het feit dat sprake is van een grijs gebied te beslissen om overdag niet te handhaven. De commissie is van oordeel dat de opgelegde lasten onder dwangsom ontoereikend zijn. De lastgeving in die besluiten is te eng geformuleerd omdat deze is beperkt tot de periode na zonsondergang tot zonsopkomst. Het is aan het college om overdag tijdens een controle het onderscheid te kunnen maken tussen een kampeermiddel wat staat geparkeerd (hetgeen is toegestaan) of een kampeermiddel waarmee een standplaats is ingenomen ten behoeve van kamperen (hetgeen niet is toegestaan).

Omdat het advies van de commissie bezwaarschriften afwijkt van de uitspraak van de voorzieningenrechter en omdat de uitleg van de commissie bezwaarschriften in de praktijk niet handhaafbaar is, adviseren wij de uitspraak van de voorzieningenrechter te volgen en de bestreden besluiten met een nadere motivering in stand te laten.

1.2 De praktische handvaten ontbreken om een onderscheid te maken tussen een kampeermiddel wat geparkeerd staat en een kampeermiddel waarmee een standplaats is ingenomen ten behoeve van kamperen.

Door de last te laten gelden tussen zonsondergang en zonsopgang is het voor de toezichthouders wél mogelijk een onderscheid te maken tussen parkeren en kamperen van een kampeermiddel. Er is dan een harde scheidslijn. Wanneer deze harde scheidslijn ontbreekt, zal een toezichthouder subjectief beoordelen, hetgeen ongewenst is.

Het advies van de commissie is besproken met de senior beleidsmedewerker VTH. Het is voor toezichthouders nagenoeg onmogelijk om onderscheid te maken tussen een kampeermiddel dat

geparkeerd staat en een kampeermiddel waarmee een standplaats is ingenomen ten behoeve van kamperen. De kans is groot dat ter plaatse discussies ontstaan tussen de overtreder en de toezichthouder over het feit hoe het kampeermiddel feitelijk gebruikt wordt. De overtreder zal verklaren dat ze geparkeerd staan en de toezichthouder zal nagenoeg onmogelijk het tegendeel kunnen bewijzen. Dit zal een onuitvoerbare situatie met zich meebrengen.

2.1 Gezien bovenstaande is het bezwaar inhoudelijk ongegrond

Zoals hierboven gemotiveerd is het bezwaar van [REDACTED] ongegrond.⁴

3.1 Verzoeker tot handhaving is geen belanghebbende

Het college is van oordeel dat belanghebbend zijn, diegene die binnen zich binnen een (zicht)lijn van 50 meter bevinden. Ingevolge artikel 1:2 van de Awb is een belanghebbende degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken. Het criterium 'gevolgen van enige betekenis' is een correctie op dat uitgangspunt. Volgens vaste jurisprudentie ontbreken gevolgen van enige betekenis indien de gevolgen wel zijn vast te stellen, maar de gevolgen van de activiteit voor de woon-, leef- of bedrijfssituatie van betrokkene dermate gering zijn dat een persoonlijk belang bij het besluit ontbreekt. Bovenal, is niet aannemelijk gemaakt dat het gebruik van de percelen tot gevolgen van enige betekenis zal leiden.

De percelen liggen respectievelijk 53 en 96 meter van het perceel van verzoeker om handhaving.

In lijn met de uitspraak van rechtbank Limburg van 28 november 2022

(ECLI:NL:RBLIM:20220:9155) moet in het oordeel meegewogen worden of verzoeker zicht heeft op de percelen E133 en E136. In deze situatie zijn er bomen en hagen die het zicht belemmeren, er bestaat aldus geen/nauwelijks zicht op de percelen E133 en E136 vanaf het perceel E129.

Voor de bezwaarschriften gericht tegen de percelen E133 en E136 beslissen wij dan ook dat het bezwaarschrift niet ontvankelijk is.⁵

4.1 Het advies van de commissie volgen wij niet

Zoals gemotiveerd onder 1.1 volgen wij het advies van de commissie niet. De commissie heeft deels nagelaten nader in te gaan op de bezwaargronden van bezwaarmaker. In de beslissing op bezwaar hebben wij ambtelijk de bezwaargronden behandeld. Bezwaarmaker is het niet eens met het besluit omdat hij van mening is dat kamperen zowel overdag als 's nachts toegestaan zou zijn. Daarbij doet hij onder andere een beroep op het overgangsrecht en het jarenlang gedogen door de gemeente. Zoals gemotiveerd in de beslissing op bezwaar houden wij vast aan het primaire besluit dat het hebben van kampeermiddelen tussen zonsondergang en zonsopgang niet is toegestaan. Wij sluiten aan bij het advies van de commissie dat bezwaarmaker onterecht een beroep doet op het overgangsrecht. Een nadere motivering is te vinden in de beslissing op bezwaar.⁶

5.1 Het advies van de commissie volgen wij niet

Zoals gemotiveerd onder 1.1 volgen wij het advies van de commissie niet. De commissie heeft deels nagelaten nader in te gaan op de bezwaargronden van bezwaarmaker. In de beslissing op bezwaar hebben wij ambtelijk de bezwaargronden behandeld. Bezwaarmaker is het niet eens met het besluit omdat hij van mening is dat kamperen zowel overdag als 's nachts toegestaan zou zijn. Daarbij doet hij onder andere een beroep op het feit dat het gebruik jarenlang gedoogd is door de gemeente en dat hij geen overlast veroorzaakt. Zoals gemotiveerd in de beslissing op bezwaar

⁴ Bijlage 4.

⁵ Bijlage 4.

⁶ Bijlage 5.

houden wij vast aan het primaire besluit dat het hebben van kampeermiddelen tussen zonsondergang en zonsopgang niet is toegestaan. Een nadere motivering is te vinden in de beslissing op bezwaar.⁷

6.1 De bestreden besluiten met een nadere motivering in stand te laten

Gezien bovenstaande komen wij tot de conclusie dat het primaire besluit, met een nadere motivering, in stand kan blijven.

Als aanvulling op de last wordt het volgende toegevoegd:

Gedurende de dag mag op de gronden worden geparkeerd om bijvoorbeeld ter plaatse te wandelen, fietsen, paardrijden, kanoën of een activiteit zoals kleinschalige recreatieve luchtvaart ten behoeve van de luchtballonvaren en ultralight uit te oefenen. Uit de toelichting van het bestemmingsplan blijkt dat de gronden ook gebruikt mogen worden als 'ligweide'. Dit zijn slechts enkele voorbeelden die in het kader van de begrippen 'dagrecreatief medegebruik 1 en 2' in het bestemmingsplan zijn genoemd. Ook kan worden geparkeerd ten behoeve van het te water laten van jetski's en vergelijkbare watervoertuigen. Het parkeren is dus gekoppeld aan het uitoefenen van deze activiteiten die gedurende de dag worden gedaan, gelet op het woord 'dag' in de begrippen 'dagrecreatief medegebruik 1 en 2' en de aard van de activiteit op het jetskiterrein. Na afloop van deze activiteiten gedurende de dag mogen de voertuigen niet meer op het perceel worden geparkeerd. Tussen zonsondergang en zonsopgang mogen geen voertuigen en ook geen voertuigen die (mede) kwalificeren als kampeermiddelen op het perceel aanwezig zijn.

7.1 Er is geen sprake van onrechtmatig genomen besluiten

Bezwaarmakers hebben verzocht om vergoeding van de gemaakte kosten voor rechtsbijstand. Ingevolge artikel 7:15, tweede lid, van de Awb worden de kosten die de belanghebbende in verband met de behandeling van het bezwaar redelijkerwijs heeft moeten maken, door het bestuursorgaan uitsluitend vergoed op verzoek van de belanghebbende voor zover het bestreden besluit wordt herroepen wegens een aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid. Het college besluit echter de besluiten in stand te laten met een nadere motivering. Er is daarom geen sprake van onrechtmatig genomen besluiten en aldus geen aanleiding om proceskosten te vergoeden.

Kanttekeningen of risico's

- 1.1 Op grond van artikel 7:13, lid 7 van de Algemene wet Bestuursrecht (hierna: Awb) kan het college gemotiveerd afwijken van een advies van de commissie. Het college dient wanneer zij besluit om af te wijken de motivering voor de afwijking op te nemen in de beslissing op bezwaar.
- 1.2 Er kunnen nieuwe juridische procedures opgestart worden. Tegen de besluiten op bezwaar is beroep mogelijk. Zowel de verzoeker om handhaving (die de last te 'eng' vindt) als de eigenaren van de percelen (die de last te zwaar vinden, want die willen ook 's nachts op hun perceel verblijven) kunnen in beroep gaan.
- 1.3 In deze casus is de kans groot dat er hoe dan ook tot aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State geprocedeerd zal worden.

⁷ Bijlage 5.

Communicatie

n.v.t.

Financiële gevolgen

n.v.t.

Vervolgtraject besluitvorming

De besluiten worden zowel met de normale post als per aantekende post aan de bezwaarmakers verzonden.

Er zal ook voor het volgende seizoen handhavend opgetreden worden ten aanzien van het aanwezig hebben van kampeermiddelen na zonsondergang.

Evaluatie

n.v.t.

Bijlagen

1. Besluit last onder dwangsom [REDACTED]
2. Uitspraak voorzieningenrechter 4 september 2024
3. Advies commissie bezwaarschriften 19 november 2024
4. Concept beslissing op bezwaar aan [REDACTED]
5. Concept beslissing op bezwaar aan [REDACTED]
6. Concept beslissing op bezwaar aan [REDACTED]

Naslagwerk

n.v.t.

██████████
Groenewoud 14
5751 CS DEURNE

Raadhuisstraat 1
Postbus 500, 5800 AM Venray
Telefoon (0478) 52 33 33
Telefax (0478) 52 32 22
E-mail gemeente@venray.nl
Internet www.venray.nl
KvK- nummer 14132389
IBAN NL20 BNGH 028 5028 383 (belastingen)
IBAN NL11 BNGH 028 5008 757 (algemeen)
BIC BNGHNL2G

Datum	20 juni 2024	Behandeld door	██████████
Ons kenmerk	Z2024-00008238	Datum uw brief	
Pagina	1 van 6	Uw kenmerk	

Onderwerp last onder dwangsom Maasweg perceel E131

Geachte heer ██████████

Bij brief van 5 juni 2024 hebben wij u geïnformeerd dat wij voornemens zijn om handhavend op te treden tegen de aanwezigheid van kampeermiddelen tussen zonsondergang en zonsopgang op de percelen aan de Maasoevers te Blitterswijk.

Op 14 juni 2024 is door onze toezichthouders geconstateerd dat op uw perceel, kadastraal bekend gemeente Wanssum, sectie E, nummer 131, een caravan staat opgesteld. Een kopie van de constatering van onze toezichthouders wordt als bijlage meegezonden.

Wij hebben derhalve besloten om handhavend op te treden door middel van het opleggen van een last onder dwangsom. Met deze brief lichten wij u dit besluit nader toe.

Overtreding

Op grond van artikel 5.1, eerste lid onder 1 van de Omgevingswet is het verboden zonder omgevingsvergunning een omgevingsplanactiviteit te verrichten. Het gebruik van de gronden als standplaats voor kampeermiddel is in strijd met het geldende Omgevingsplan, zie de uitleg hieronder. U heeft voor dit strijdig gebruik geen omgevingsvergunning.

Op grond van artikel 4.5 onder c van het bestemmingsplan 'Buitengebied – Oost gemeente Venray'¹ is het niet toegestaan het perceel te gebruiken als standplaats voor kampeermiddelen. Bij gebrek aan een definitie van het begrip 'standplaats voor kampeermiddelen' hebben wij voor de uitleg van dit begrip aangesloten bij het normale spraakgebruik en onder voornoemd begrip verstaan wij dan ook de mogelijkheid om te verblijven en te overnachten in een kampeermiddel. Omdat 'dagrecreatief' medegebruik toegestaan is, sluiten we ook aan bij wat als een 'dag' wordt

¹ Op grond van artikel 4.6, eerste lid, onderdeel g van de Invoeringswet Omgevingswet maken de regels van dit bestemmingsplan met ingang van 1 januari 2024 deel uit van het Omgevingsplan van de gemeente Venray.

gezien. De dag is in het normaal spraakgebruik de tijd tussen zonsopgang en zonsondergang. Gedurende die periode is het toegestaan een auto of een kampeermiddel op het perceel te hebben/parkeren. Na zonsondergang is er dus geen sprake meer van het parkeren van een caravan, maar is sprake van het gebruik van de gronden als 'standplaats voor kampeermiddelen'. De caravan kan daarmee gebruikt worden om te overnachten / kamperen hetgeen niet toegestaan is op grond van het geldende bestemmingsplan.

Op uw perceel is geconstateerd dat een caravan staat opgesteld na zonsondergang. U bent derhalve in overtreding en wij zijn bevoegd hiertegen handhavend op te treden. Dit wil zeggen dat wij naleving van de regelgeving kunnen afdwingen. Dit kan door het opleggen van een last onder dwangsom of een last onder bestuursdwang.

Legalisatieonderzoek

Alvorens wij besluiten om handhavend op te treden, dienen wij eerst te onderzoeken of de overtreding gelegaliseerd kan worden. Dit wil zeggen dat wij nagaan of de strijdige situatie alsnog in overeenstemming kan worden gebracht met de wettelijke voorschriften.

Wij hebben de situatie getoetst aan het bestemmingsplan. Het bestemmingsplan kent op de betreffende gronden de bestemming: "Agrarisch met waarden". De gronden zijn onder andere bestemd voor agrarisch grondgebruik, dagrecreatief medegebruik 1 en dagrecreatief medegebruik 2. Tevens geldt de functieaanduiding "specifieke vorm van sport – jetskiterrein". Daarnaast bepaalt het bestemmingsplan dat parkeren ten behoeve van de aanwezige functies op het eigen terrein dient plaats te vinden.

In artikel 4.5, onder c van het bestemmingsplan is het volgende bepaald: Tot een met de bestemming strijdig gebruik wordt in ieder geval gerekend het gebruik van de gronden, gebouwen en/of bouwwerken, geen gebouwen zijnde voor het gebruik van de gronden als standplaats voor kampeermiddelen, waaronder tevens caravans ten behoeve van de huisvesting van tijdelijke werknemers.

Vanwege overlast voor omwonenden die het overnachten op deze percelen met zich mee kan brengen en omdat kamperen elders in de regio mogelijk is en ook beoogd is, is het niet mogelijk een vergunning te verlenen voor het overnachten op de betreffende percelen, dus ook niet voor uw perceel.

Gelet op het bovenstaande behoort legalisatie niet tot de mogelijkheden. Het overnachten en het hebben van kampeermiddelen op uw perceel tussen zonsondergang en zonsopgang wordt niet toegestaan. Bovendien, indien een caravan gedurende lange tijd ter plaatse functioneert is er sprake van een bouwwerk en het bestemmingsplan laat dergelijke bouwwerken niet toe op het perceel.

Zienswijze

Bij het kenbaar maken van ons voornemen tot het nemen van een handhavingsbesluit hebben wij u in de gelegenheid gesteld om uw zienswijze bekend te maken. Hiervan heeft u gebruik gemaakt.

Op 12 juni 2024 heeft u een mondelinge zienswijzegesprek gehad met [REDACTED] en [REDACTED] juristen handhaving. U heeft van dit gesprek een verslag gemaakt en overhandigd aan de toezichthouders tijdens hun controle op uw perceel.

Samengevat luidt uw zienswijze als volgt:

- Uw perceel wordt sinds 1971 al gebruikt om te recreëren en af en toe te overnachten. Dit gebruik wordt ruim 50 jaar gedoogd. U wilt dit gebruik blijven voortzetten, het is geen bedoeling om er een kampeerplaats van te maken.
- Het dagelijks weghalen van de caravan kan niet altijd zonder het grondstuk onnodig te belasten, soms laat de situatie het zelfs niet toe.
- U vraagt of onze toezichthouders een afspraak kunnen maken alvorens te controleren zodat u zo toegang tot het perceel kunt verschaffen. U doet ook het voorstel om zelf foto's te maken die u naar ons kunt mailen om de kosten van handhaving te voorkomen.
- U wilt graag duidelijkheid over wat wel of niet is toegestaan op uw perceel. Wanneer de gemeente ervoor kiest te beboeten, zult u tegen deze boete net zo lang bezwaar maken en/of beroep aantekenen, totdat een rechter zich over deze gang van zaken gaat buigen.

Beoordeling zienswijze

Dat er niet actief is opgetreden ten aanzien van uw perceel, betekent niet dat de gemeente al die tijd akkoord is gegaan met het betreffende gebruik van de percelen aan de Maasoevers, waaronder uw perceel. In het bestemmingsplan dat gold tot 2013 was expliciet opgenomen dat 'dagcamping' niet toegestaan was. In 1971 is ook handhavend opgetreden tegen één van de percelen. De betreffende eigenaar heeft het gebruik als 'dagcamping' toen ook moeten staken. Sinds 1971 zijn de percelen aan de Maasoevers vaker in de publiciteit geweest. Het standpunt vanuit de gemeente is steeds geweest dat kamperen overdag en ook 's nachts niet toegestaan is. Bij het vaststellen van het bestemmingsplan in 2013 is echter wel voor een groot deel van de Maasoevers het gebruik als jetskiterrein toegestaan. In het verlengde daarvan zijn wij van mening dat het overdag recreëren met een caravan wel toegestaan is (dit in tegenstelling tot de brief die u vorig jaar van ons heeft ontvangen). Het gebruik van het perceel voor overnachten, kamperen en het gebruik van het perceel voor het plaatsen van kampeermiddelen (anders dan tussen zonsopgang en zonsondergang) is echter nog altijd in strijd met het bestemmingsplan. Ten eerste is de gemeente gehouden om handhavend op te treden, er geldt een zogenaamd beginselplicht tot handhaving. Bovendien is er een verzoek om handhaving ingediend, waardoor wij gehouden zijn handhavend op te treden.

Wij hebben uw telefoonnummer doorgegeven aan onze toezichthouders. Wij waarderen uw medewerking in deze. Het kan echter nog wel voorkomen dat er een controle plaatsvindt wanneer u er niet bent. Als het niet nodig is, zullen onze toezichthouders uw perceel niet betreden als u er niet bent. Onze toezichthouders hebben wel het recht iedere plaats te betreden voor zover dat noodzakelijk is voor het uitvoeren van hun taak. Wij zijn er echter ook voor om zo effectief mogelijk te handelen, met zo min mogelijk overlast.

Met betrekking tot het voorstel om zelf foto's te maken in plaats van een controle door onze toezichthouders, is een goed bedoeld voorstel, maar daarmee kunnen wij niet akkoord gaan. De

constatering of aan een opgelegde last voldaan is, moet juridisch gezien gedaan worden door een bevoegde toezichthouder.

Wij begrijpen dat u duidelijkheid wilt over het gebruik van uw perceel en dat u hiervoor de toegang naar de rechter zult gebruiken.

Belangenafweging

Gelet op het algemeen belang dat gediend is met handhaving, zal in geval van overtreding van een wettelijk voorschrift het bestuursorgaan dat bevoegd is om handhavend op te treden, in de regel van deze bevoegdheid gebruik moeten maken. Met andere woorden, wij hebben een beginselplicht tot handhaving.

Slechts onder bijzondere omstandigheden mag van het bestuursorgaan worden gevergd, dit niet te doen. Dat kan zich voordoen indien concreet zicht op legalisatie bestaat. Voorts kan handhavend optreden zodanig onevenredig zijn in verhouding tot de daarmee te dienen belangen dat van optreden in die concrete situatie behoort te worden afgezien.

Zoals reeds aangegeven onder 'legalisatieonderzoek' is in uw geval geen sprake van concreet zicht op legalisatie. Hetgeen in uw zienswijze is aangevoerd, maakt voorgaande niet anders.

Bovendien is na afweging van alle in het onderhavige geval aanwezige belangen ons niet gebleken dat er bijzondere omstandigheden bestaan die ons van handhavend optreden moeten doen afzien. Alhoewel wij beseffen dat u een zeker belang heeft bij voortzetting van de illegale situatie, weegt het algemeen belang, waaronder het voorkomen van precedentwerking en het bevorderen van wetsnaleving, zwaarder dan uw belang.

Besluit last onder dwangsom

In artikel 125 van de Gemeentewet en artikel 5:32 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), is bepaald dat wij bevoegd zijn tot het opleggen van een last onder dwangsom.

Wij hebben besloten van deze bevoegdheid gebruik te maken en u een last onder dwangsom op te leggen omdat u in strijd handelt met artikel 5.1, eerste lid onder a van de Omgevingswet juncto 4.5 onder c van het vigerende bestemmingsplan (Omgevingsplan gemeente Venray).

Deze last onder dwangsom richten wij aan u, omdat u als eigenaar de mogelijkheid heeft de geconstateerde overtreding te beëindigen.

Begunstigingstermijn

Wij gelasten u uiterlijk 22 juni 2024 de strijdigheid met artikel 4.5 onder c van het vigerende bestemmingsplan, te beëindigen en beëindigd te houden. De strijdigheid kan worden opgeheven door uw caravan tussen zonsondergang en zonsopgang van uw perceel te verwijderen en verwijderd te houden.

Alleen indien u binnen deze termijn de strijdigheid geheel heeft beëindigd en beëindigd houdt, kunt u het verbeuren van een dwangsom voorkomen. Dit houdt in dat, indien u niet binnen de

genoemde termijn de overtreding heeft beëindigd en beëindigd houdt, u aan ons een dwangsom verschuldigd bent.

De gestelde begunstigingstermijn achten wij na afweging van de betrokken belangen redelijk. Enerzijds dient de overtreding met het oog op de bescherming van omschrijving van het te beschermen belang zo spoedig mogelijk te worden beëindigd, anderzijds is bij de gestelde termijn rekening gehouden met uw belangen. Bij het bepalen van deze redelijke termijn heeft ook een rol gespeeld dat voor u voldoende duidelijk was dat een handhavend optreden aanstaande was.

Hoogte dwangsom

De hoogte van de dwangsom dient in een redelijke verhouding te staan tot de zwaarte van het geschonden belang en de beoogde werking van de dwangsomoplegging.

De dwangsom is door ons vastgesteld op € 500,- per constatering, met een maximum van € 10.000,-.

Verbeuren dwangsom

Het verbeuren van een dwangsom vindt van rechtswege plaats. Verbeurde dwangsommen dienen op basis van artikel 5:33 van de Awb binnen zes weken nadat zij zijn verbeurd aan ons te worden betaald. Voorts kunnen wij, indien de verbeurde dwangsommen niet binnen de gestelde termijn zijn betaald, ingevolge artikel 5:37 van de Awb bij afzonderlijk besluit overgaan tot invordering hiervan.

Wij wijzen u er met nadruk op dat, indien het maximaal te verbeuren bedrag is verbeurd en de geconstateerde overtreding niet is opgeheven, wij u een nieuwe last onder dwangsom kunnen opleggen of in plaats daarvan een last onder bestuursdwang.

Rechtsopvolging

In overeenstemming met het bepaalde in artikel 18.4a van de Omgevingswet bepalen wij voorts dat dit besluit mede geldt jegens uw rechtsopvolgers.

Op basis van het bepaalde in de Wet kenbaarheid publiekrechtelijke beperkingen onroerende zaken wordt een besluit tot oplegging van een last onder bestuursdwangsom/dwangsom en waarbij artikel 18.4a van de Omgevingswet is toegepast in het gemeentelijke beperkingenregister ingeschreven. Dit heeft tot gevolg dat het besluit in het Kadaster wordt geregistreerd bij het kadastraal object waartoe de grond en/of een bouwwerk behoort. U kunt met het oog op de bescherming van uw persoonlijke levenssfeer verzoeken uw persoonsgegevens in het gemeentelijke beperkingenregister af te schermen.

Inwerkingtreding besluit

Dit besluit treedt in werking op de dag na verzending.

Rechtsmiddelen

Is het besluit onduidelijk of heeft u er vragen over? Neem dan eerst contact met ons op. Dit kan voorkomen dat u een bezwaarschrift moet schrijven. Komen we er samen niet uit, kunt u alsnog bezwaar maken.

Dit kan via www.venray.nl/bezwaarschrift-indienen. Daarvoor heeft u uw elektronische handtekening (DigiD) nodig. Ook kunt u schriftelijk bezwaar indienen. Dit bezwaarschrift stuurt u naar burgemeester en wethouders van Venray, Postbus 500, 5800 AM Venray.

In het bezwaarschrift schrijft u tegen welk besluit u bezwaar maakt en waarom u het niet eens bent met ons besluit. Denkt u eraan dat u het bezwaarschrift ondertekent en dat u uw naam en adres vermeldt. U heeft zes weken om het bezwaarschrift in te dienen. De uiterste datum is zes weken na de datum waarop wij het besluit hebben verzonden. Als u bezwaar maakt, treedt het besluit toch in werking. Alleen als er spoedeisende belangen zijn die dat nodig maken, kunt u bij de rechter om een tijdelijke maatregel vragen. Dat heet een voorlopige voorziening. Alle informatie hierover kunt u krijgen via de griffie van de rechtbank Limburg, Postbus 950, 6040 AZ Roermond.

Informatie

Om er zeker van te zijn dat u deze brief ontvangt is deze brief, zowel per aangetekende post als per reguliere post, aan u verzonden.

Nadere informatie

Heeft u nog vragen of wilt u informatie opvragen, neem dan contact op met , telefonisch bereikbaar via telefoonnummer 0478 - 523 333 of via mailadres: gemeente@venray.nl. Stuur de e-mail ter attentie van uw contactpersoon onder vermelding van zaaknummer Z2024-00008238.

Hoogachtend,

namens het college van burgemeester en wethouders van Venray,

teammanager Burgerzaken,

(vervangend teammanager VTH)

Bijlage

- Relas van bevindingen d.d. 14 juni 2024

Een afschrift van dit besluit, inclusief de bijlagen, is verzonden aan:
- Van Hoef Advocatuur, Laurahof 12, 5801 JE VENRAY

ECLI:NL:RBLIM:2024:6023

Instantie	Rechtbank Limburg
Datum uitspraak	04-09-2024
Datum publicatie	09-09-2024
Zaaknummer	ROE 24/3574, ROE 24/3575 en ROE 24/3889
Rechtsgebieden	Bestuursrecht
Bijzondere kenmerken	Voorlopige voorziening
Inhoudsindicatie	Verzoeken om een voorlopige voorziening over de besluiten tot het opleggen van een last onder dwangsom en het besluit op het handhavingsverzoek. De voorzieningenrechter is van oordeel dat het zowel overdag als s nachts niet is toegestaan om, gelet op artikel 4.5, onder c, van het bestemmingsplan, te verblijven en/of te overnachten in een kampeermiddel. Daarbij is naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet relevant dat het kampeermiddel mogelijk gebruikt zou kunnen worden voor dagrecreatief medegebruik 1 als bedoeld in artikel 4.1, onder i, van het bestemmingsplan. Verder is de voorzieningenrechter van oordeel dat met een voertuig zoals een auto, een camper of een caravan die aan een auto is aangesloten gedurende de dag op het perceel mag worden geparkeerd om de gronden te (gaan) gebruiken zoals bepaald in artikel 4.1 van het bestemmingsplan.
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl

Uitspraak

RECHTBANK LIMBURG

Zittingsplaats Roermond

Bestuursrecht

Zaaknummers: ROE 24/3574, ROE 24/3575 en ROE 24/3889

Uitspraak van de voorzieningenrechter van 4 september 2024 in de zaak tussen

[naam] , uit [woonplaats] , verzoeker,

(gemachtigde: mr. P.A.M. van Hoef),

en

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Venray, verweerder,

(gemachtigden: mr. P.M. Tummers en mr. S. Omar).

Als derde-partij neemt aan de zaak deel: [naam] , uit [plaats] .

Inleiding

1. In deze uitspraak beslist de voorzieningenrechter op de verzoeken om een voorlopige voorziening van verzoeker over het besluit tot het opleggen van een last onder dwangsom voor het perceel gelegen aan de Maas te [plaats] , kadastraal bekend als gemeente [plaats] , sectie E, nummer 131, het besluit tot het opleggen van een last onder dwangsom voor het perceel gelegen aan de Maas te [plaats] , kadastraal bekend als gemeente [plaats] , sectie E, nummer 136 en het besluit op zijn handhavingsverzoek.

1.1. Verweerder heeft met de afzonderlijke besluiten van 20 juni 2024 aan de derde-partij en aan [naam] een last onder dwangsom opgelegd. Met het besluit van

26 juni 2024 heeft verweerder het verzoek om handhavend optreden (deels) toegewezen. Deze besluiten worden als bestreden besluiten aangeduid.

1.2. Verzoeker heeft tegen de bestreden besluiten bezwaar gemaakt. Ook heeft hij de voorzieningenrechter verzocht om een voorlopige voorziening te treffen.

1.3. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.4. De voorzieningenrechter heeft de verzoeken op 22 augustus 2024 op zitting behandeld. Hieraan hebben deelgenomen: verzoeker en zijn gemachtigde, de gemachtigden van verweerder en de derde-partij.

Totstandkoming van de bestreden besluiten

Voorgaande procedure

2. Verzoeker is eigenaar van het perceel, kadastraal bekend als gemeente [plaats] , sectie E, nummer 129.

3. Verzoeker heeft in juni 2022 verweerder verzocht om handhavend op te treden tegen het gebruik van de percelen aan de Maasoever in [plaats] voor niet-extensieve recreatie. Verweerder heeft in juli 2022 verzoeker bericht voornemens te zijn om zijn handhavingsverzoek af te wijzen, omdat er na verschillende controles is gebleken dat er geen reden is om aan te nemen dat de percelen niet-extensief worden gerecreëerd.

4. Na dit voornemen hebben weer controles plaatsgevonden en daarbij is geconstateerd dat een aantal percelen als standplaats voor een kampeermiddel wordt gebruikt. Omdat dit gebruik niet is toegestaan, hebben de eigenaren van deze percelen, waaronder de derde-partij, in augustus/september 2022 een voornemen tot handhavend optreden ontvangen.

5. Vervolgens heeft een toezichthouder weer een controle uitgevoerd, waarbij is geconstateerd dat er geen activiteiten op de percelen plaatsvinden. Verweerder heeft door die constatering het verzoek om handhaving bij besluit van 26 oktober 2022 afgewezen. Hiertegen heeft verzoeker bezwaar gemaakt. De bezwaarschriftencommissie heeft verweerder geadviseerd om die afwijzing te herroepen vanwege kort gezegd onzorgvuldigheid bij het uitvoeren van controles en daarvoor in de plaats alsnog het

handhavingsverzoek toe te wijzen. Dit advies heeft verweerder met de beslissing op bezwaar van 8 februari 2023 overgenomen. Verweerder heeft dan ook besloten om handhavend op te treden tegen het illegaal gebruik van de percelen die als standplaats voor een kampeermiddel worden gebruikt.

Huidige procedure

6. Verzoeker heeft bij brief van 24 mei 2024 verweerder verzocht om handhavend op te treden tegen het illegaal plaatsen van kampeermiddelen en het illegaal kamperen op de percelen aan de Maas tussen [plaats] en [plaats] .

7. Verweerder heeft bij brieven van 5 juni 2024 de eigenaren van de percelen kadastraal bekend als gemeente [plaats] , sectie E, nummers 130 tot en met 136 een voornemen tot handhavend optreden verstuurd. Daarin geeft verweerder aan dat het niet is toegestaan om tussen zonsondergang en zonsopvang kampeermiddelen op het perceel aanwezig te hebben. Na dit voornemen hebben toezichthouders tijdens een controle op

14 juni 2024 op het perceel van de derde-partij een caravan aangetroffen. Bij een controle op diezelfde dag is op het perceel van [naam] een kampeerbus, een auto en een caravan aangetroffen.

8. Gelet op deze constatering van de toezichthouders heeft verweerder bij afzonderlijke besluiten van 20 juni 2024 aan de derde-partij en [naam] een last onder dwangsom opgelegd. Volgens verweerder is het op grond van artikel 4.5, onder c, van het bestemmingsplan Buitengebied Oost gemeente Venray1 (hierna: het bestemmingsplan) niet toegestaan om het perceel te gebruiken als standplaats voor kampeermiddelen. Omdat voor dit strijdig gebruik geen omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit is verleend zoals bedoeld in artikel 5.1, eerste lid, onder 1, van de Omgevingswet, heeft verweerder de last opgelegd die inhoudt dat zij uiterlijk 22 juni 2024 de strijdigheid met artikel 4.5, onder c, van het bestemmingsplan moeten beëindigen en beëindigd houden. Dit kan worden gedaan door in het geval van de derde-partij de caravan en in het geval van [naam] de kampeerbus en de caravan tussen zonsondergang en zonsopgang van hun perceel te verwijderen en verwijderd te houden. Verweerder heeft aan het niet beëindigen en beëindigd houden van de overtreding een dwangsom van 500,- per constatering, tot een maximum van 10.000,- verbonden.

9. Vervolgens heeft verweerder bij besluit van 26 juni 2024 het handhavingsverzoek van verzoeker toegewezen.

Beoordeling door de voorzieningenrechter

10. De voorzieningenrechter wijst de verzoeken om voorlopige voorziening af. Hierna legt de voorzieningenrechter uit hoe hij tot dit oordeel komt en welke gevolgen dit oordeel heeft. Het oordeel van de voorzieningenrechter heeft een voorlopig karakter en bindt de rechtbank in een (eventueel) bodemgeding niet.

Spoeisend belang

11. De voorzieningenrechter treft op grond van artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht alleen een voorlopige voorziening als onverwijlde spoed dat vereist. Dat betekent dat sprake moet zijn van een spoedeisende situatie dat een beslissing in de hoofdzaak - in dit geval een beslissing op het bezwaar - niet kan worden afgewacht.

11.1.

De voorzieningenrechter is van oordeel dat verzoeker een spoedeisend belang heeft bij een voorlopig rechtmatigheidsoordeel over de bestreden besluiten. Daartoe overweegt de voorzieningenrechter dat de kampeermiddelen alleen of voornamelijk gedurende het zomerseizoen op de percelen aanwezig zullen zijn en gelet op de duur van dat zomerseizoen verzoeker de bezwaarprocedure die pas in oktober verder gaat met een hoorzitting niet kan afwachten.

11.2. In deze procedure ligt de vraag voor of de bestreden besluiten in bezwaar naar verwachting in stand zullen blijven.

Wat is de overtreding?

12. Verzoeker voert aan dat verweerder in 2022 heeft besloten tot handhavend optreden tegen het gebruik van standplaatsen voor kampeermiddelen. Nu is verweerder, anders dan in 2022, van mening dat het gebruik van een perceel als standplaats voor kampeermiddelen alleen tussen zonsondergang en zonsopgang niet is toegestaan. Volgens verzoeker heeft verweerder de bestemmingsplanregels verkeerd uitgelegd, omdat het gebruik van het perceel als standplaats voor kampeermiddelen gedurende de dag (24 uur) niet is toegestaan. Verzoeker wil dan ook dat verweerder alle eigenaren van de percelen aan de Maas in [plaats] lasten onder dwangsom oplegt.

13. Verweerder stelt zich op het standpunt in artikel 4.5, onder c, van het bestemmingsplan is bepaald dat het niet is toegestaan om het perceel te gebruiken als standplaats voor kampeermiddelen. Bij gebrek aan een definitie van het begrip 'standplaats heeft verweerder voor de uitleg van dit begrip aangesloten bij het normale spraakgebruik. Verweerder verstaat onder dat begrip ook de mogelijkheid om te verblijven en te overnachten in een kampeermiddel. Omdat 'dagrecreatief medegebruik is toegestaan, sluit verweerder aan bij wat als een dag wordt gezien. De dag is in het normaal spraakgebruik de tijd tussen zonsopgang en zonsondergang. Gedurende die periode is het toegestaan een auto of een kampeermiddel op het perceel te hebben/parkeren. Na zonsondergang is er dus geen sprake meer van het parkeren van een caravan, maar is sprake van het gebruik van de gronden als 'standplaats voor kampeermiddelen'. De caravan kan daarmee gebruikt worden om te overnachten / kamperen (tussen zonsondergang en zonsopgang), wat niet toegestaan is op grond van het geldende bestemmingsplan.

14. De voorzieningenrechter volgt het standpunt van verzoeker niet en overweegt daartoe als volgt.

14.1. De voorzieningenrechter stelt vast dat het perceel is gelegen binnen de bestemming Agrarisch met waarden van het bestemmingsplan. Deze gronden zijn onder andere bestemd zijn voor dagrecreatief medegebruik 1 (artikel 4.1, onder i), dagrecreatief medegebruik 2 (artikel 4.1, onder j) en gebruik als jetskiterrein, uitsluitend ter plaatse van de functieaanduiding 'specifieke vorm van sport - jetskiterrein' (artikel 4.1, onder o), met bijbehorende voorzieningen, waaronder parkeervoorzieningen.

14.2. In artikel 1.40 van het bestemmingsplan wordt het begrip dagrecreatief medegebruik 1 gedefinieerd als extensieve vormen van dagrecreatie die in de open lucht plaatsvinden in gebieden waar de hoofdfunctie een andere is; hieronder worden in ieder geval verstaan: wandelen, fietsen, paardrijden of kanoën.

14.3. In artikel 1.41 van het bestemmingsplan wordt het begrip dagrecreatief medegebruik 2 gedefinieerd als tijdelijk medegebruik van grasland akkerbouwgrond of onbebouwde agrarische grond voor kleinschalige dagrecreatieve activiteiten die in de open lucht plaatsvinden, waaronder kleinschalige recreatieve luchtvaart ten behoeve van luchtballonvaren en ultralights.

14.4.

In artikel 4.5, onder c, van het bestemmingsplan is bepaald het gebruik van de gronden als standplaats voor kampeermiddelen, waaronder tevens caravans ten behoeve van de huisvesting van tijdelijke werknemers strijdig is met de bestemming.

14.5. In artikel 1.68 wordt kampeermiddel als volgt gedefinieerd: tenten, tentwagens, kampeerauto's, caravans of stacaravans of een ander onderkomen of ander voertuig of gewezen voertuig of gedeelte daarvan, voor zover geen bouwwerk zijnde, een en ander voor zover deze onderkomens of voertuigen geheel of ten dele blijvend zijn bestemd of opgericht of worden of kunnen worden gebruikt voor recreatief nachtverblijf.

14.6. De voorzieningenrechter overweegt dat het begrip standplaats voor kampeermiddelen in het bestemmingsplan niet is gedefinieerd. Ook zijn in de plantoelichting geen aanknopingspunten te vinden voor de wijze waarop dit begrip moet worden uitgelegd. Volgens vaste rechtspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: Afdeling) kan bij gebrek aan aanknopingspunten in het bestemmingsplan en de plantoelichting voor de wijze waarop het begrip standplaats voor kampeermiddelen wordt uitgelegd, aansluiting worden gezocht bij wat daaronder in het algemeen gangbare spraakgebruik wordt verstaan. Dat is wat verweerder ook heeft gedaan en de voorzieningenrechter ziet, voorlopig oordelend, geen reden om aan te nemen dat de uitleg van verweerder geen mogelijke en redelijke uitleg is binnen de kaders van het bestemmingsplan. Verweerder heeft voor de uitleg van dit begrip bij het algemene spraakgebruik kunnen aansluiten en onder standplaats voor kampeermiddelen verblijf en overnachting in een kampeermiddel kunnen verstaan.² Uit de uitleg van dit begrip door verweerder leidt de voorzieningenrechter af dat het volgens verweerder niet is toegestaan om op het perceel met een kampeermiddel zoals bijvoorbeeld een camper of een caravan te verblijven en/of te overnachten. Er mag dus niet gekampeerd worden, met andere woorden.

14.7. De voorzieningenrechter overweegt dat er tussen partijen verschil van inzicht bestaat over de vraag of de verbodsbepaling uit artikel 4.5, onder c, van het bestemmingsplan in combinatie met artikel 4.1, onder i, van het bestemmingsplan betekent dat er (ook overdag) geen kampeermiddelen op de percelen aanwezig mogen zijn. Aan de hand van de definitie die verweerder aan het begrip standplaats voor kampeermiddelen heeft kunnen geven, zie hiervoor, komt de voorzieningenrechter tot de volgende uitleg van het bestemmingsplan als het gaat om de aanwezigheid van kampeermiddelen op de percelen in kwestie. De voorzieningenrechter is van oordeel dat het zowel overdag als s nachts niet is toegestaan om, gelet op artikel 4.5, onder c, van het bestemmingsplan, te verblijven en/of te overnachten in een kampeermiddel. Daarbij is naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet relevant dat het kampeermiddel mogelijk gebruikt zou kunnen worden voor dagrecreatief medegebruik 1 als bedoeld in artikel 4.1, onder i, van het bestemmingsplan.

14.8. Echter, uit het bestemmingsplan volgt een belangrijke nuancering op het voorgaande en dat is een nuancering die verzoeker miskent. Het is namelijk volgens het bestemmingsplan wel toegestaan om een kampeermiddel op het perceel te parkeren. Parkeren is een andere vorm van gebruik en is naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet gelijk aan verblijven en/of overnachten in het kampeermiddel. In dat verband overweegt de voorzieningenrechter dat in artikel 4.1, onder o, van het bestemmingsplan is bepaald dat de gronden mogen worden gebruikt voor parkeervoorzieningen ten behoeve onder andere dagrecreatief medegebruik 1 en 2 en het jetskiterrein. Dit betekent dat met een voertuig zoals een auto, een camper of een caravan die aan een auto is aangesloten op het perceel mag worden geparkeerd om de gronden te (gaan) gebruiken zoals bepaald in artikel 4.1 van het bestemmingsplan. Dit houdt concreet in dat gedurende de dag op de gronden mag worden geparkeerd om bijvoorbeeld ter plaatse te wandelen, fietsen, paardrijden, kanoën of een activiteit zoals kleinschalige recreatieve luchtvaart ten behoeve van de luchtballonvaren en ultralight uit te oefenen. Dit zijn slechts enkele voorbeelden die in het kader van de begrippen dagrecreatief medegebruik 1 en 2 in het bestemmingsplan zijn genoemd. Ook kan worden geparkeerd ten behoeve van het te water laten van jetski's en vergelijkbare watervoertuigen. Het parkeren is dus gekoppeld aan het uitoefenen van deze activiteiten die gedurende de dag worden gedaan, gelet op het woord dag in de begrippen dagrecreatief medegebruik 1 en 2 en de aard van de activiteit op het jetskiterrein. Na afloop van deze

activiteiten gedurende de dag mogen de voertuigen niet meer op het perceel worden geparkeerd. De voorzieningenrechter overweegt dat geen onderscheid wordt gemaakt in het bestemmingsplan als het gaat om wat voor soort voertuig er mag worden geparkeerd. Dat kan dus ook een voertuig zijn dat (mede) kwalificeert als kampeermiddel als bedoeld in artikel 1.68 van het bestemmingsplan. In zoverre gaat het handhavingsverzoek van verzoeker dan ook te ver, omdat hij wenst dat verweerder tevens handhaaft op het aanwezig zijn van kampeermiddelen op de percelen overdag. Dat is, zo overweegt de voorzieningenrechter met verwijzing naar het voorgaande, echter niet zonder meer verboden. Het gaat om de vraag of bij dat kampeermiddel sprake is van parkeren of van gebruik als standplaats voor kampeermiddelen.

14.9. De voorzieningenrechter overweegt dat verweerder in de motivering van de bestreden besluiten het verschil tussen het parkeren van een kampeermiddel overdag en het gebruik (dag en nacht) van een kampeermiddel als standplaats voor kampeermiddelen niet als zodanig heeft opgenomen. Dat is een gebrek dat verweerder in bezwaar echter kan herstellen.

Conclusie en gevolgen

15. De voorzieningenrechter ziet in wat verzoeker heeft aangevoerd geen aanleiding om te veronderstellen dat de bestreden besluiten na heroverweging in bezwaar niet in stand zullen blijven. De voorzieningenrechter wijst de verzoeken om een voorlopige voorziening daarom af.

15.1. Voor vergoeding van het griffierecht of een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De voorzieningenrechter wijst de verzoeken om voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. K.M.J.A. Smitsmans, voorzieningenrechter, in aanwezigheid van mr. A. Kloos, griffier.

De uitspraak is uitgesproken in het openbaar op: 4 september 2024.

griffier	voorzieningenrechter
----------	----------------------

Een afschrift van deze uitspraak is verzonden aan partijen op: 4 september 2024.

Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep of verzet open.

¹ Op 1 januari 2024 is de Omgevingswet in werking getreden. Met de inwerkingtreding van deze wet heeft elke gemeente direct een omgevingsplan van rechtswege dat regels geeft over de fysieke leefomgeving voor het gehele grondgebied van de gemeente. Dat omgevingsplan bestaat voor nu uit een tijdelijk deel, waarin onder meer alle bestemmingsplannen zijn opgenomen die vóór 1 januari 2024 golden. Op onderhavig perceel was vóór 1 januari 2024 het bestemmingsplan Buitengebied Oost gemeente Venray van kracht. Dat bestemmingsplan maakt dus onderdeel uit van het tijdelijk deel van het omgevingsplan van de gemeente Venray.

² Zie ook de uitspraak van de Afdeling van 10 mei 2017, ECLI:NL:RVS:2017:1239.

Secretariaat:
Postbus 500
5800 AM VENRAY

E-mail: Marleen.Jacobs@venray.nl
Tel: (0478) 52 33 33
Fax: (0478) 52 32 22

ADVIES

BEZWAARSCHRIFT VAN: de heer mr. P. van Hoef (Van Hoef advocatuur) namens
 gevestigd aan de Laurahof 12, 5801 JE te Venray
(hierna: bezwaarmaker 1);

GERICHT TEGEN: het besluit van het college van burgemeester en wethouders van
gemeente Venray (hierna: het college) van 26 juni 2024 tot het
toewijzen van het handhavingsverzoek;

het besluit van het college van 20 juni 2024 tegen een last onder
dwangsom (perceel E131);

ONTVANGSTDATUM: 4 juli 2024, aangevuld op 14 augustus 2024

HOORZITTING: 17 oktober 2024

ZAAKNUMMER: Z24001997

gevoegd behandeld met:

BEZWAARSCHRIFT VAN: de heer mr. P. van Hoef (Van Hoef advocatuur) namens
 gevestigd aan de Laurahof 12, 5801 JE te Venray
(hierna: bezwaarmaker 1);

GERICHT TEGEN: het besluit van het college van 20 juni 2024 tegen een last onder
dwangsom (perceel E136);

het besluit van het college van 25 juni 2024 tegen een last onder
dwangsom (perceel E133);

ONTVANGSTDATUM: 7 augustus 2024, aangevuld op 14 augustus 2024
26 augustus 2024

HOORZITTING: 17 oktober 2024

ZAAKNUMMER: Z2400271
Z24002481

gevoegd behandeld met:

BEZWAARSCHRIFT VAN: wonende te
 (hierna: bezwaarmaker 2);

GERICHT TEGEN: het besluit van het college van 20 juni 2024 tegen een last onder
dwangsom (perceel E131);

COMMISSIE BEZWAARSCHRIFTEN
advies

ONTVANGSTDATUM: 16 juli 2024
HOORZITTING: 17 oktober 2024
ZAAKNUMMER: Z24002117

gevoegd behandeld met:

BEZWAARSCHRIFT VAN: de heer mr. D.J. von Rosenstiel namens [REDACTED] gevestigd te Gronausestraat 1066, 7534 AP te Enschede (hierna: bezwaarmaker 3);

GERICHT TEGEN: het besluit van het college van 31 juli 2024 tegen een last onder dwangsom (perceel E152);

ONTVANGSTDATUM: 9 september 2024;
HOORZITTING: 17 oktober 2024
ZAAKNUMMER: Z24002606

-
- De heer mr. J.C.M. van Roessel, *voorzitter*
 - Mevrouw mr. S.H. Koppe - Goossens, *lid*
 - De heer mr. J.L.E. Laudy, *lid*
-

Feiten en omstandigheden

Bij brief van 24 mei 2024 heeft bezwaarmaker 1 een verzoek tot handhaving ingediend tegen het illegaal plaatsen van kampeermiddelen en het illegaal kamperen op de percelen aan de Maas tussen Wanssum en Blitterswijck (hierna: het handhavingsverzoek).

Het college heeft op 26 juni 2024 besloten het handhavingsverzoek toe te wijzen (hierna: bestreden besluit 1). Als bijlage bij bestreden besluit 1 zit toegevoegd een last onder dwangsom gericht aan de eigenaar van perceel E131 de dato 20 juni 2024 (hierna: bestreden besluit 2).

Bezwaarmaker 1 heeft op 3 juli 2024, ontvangen op 4 juli 2024, een bezwaarschrift ingediend tegen het bestreden besluit 1 en 2. Tevens heeft bezwaarmaker 1 op 3 juli 2024 een verzoek om een voorlopige voorziening (hierna: vovo) ingediend bij de rechtbank Limburg

De eigenaar van perceel E131 is bezwaarmaker 2 en heeft derhalve op 16 juli 2024 bezwaar gemaakt tegen het bestreden besluit 2. Ook heeft bezwaarmaker 2 een vovo ingediend bij de rechtbank Limburg.

COMMISSIE BEZWAARSCHRIFTEN

advies

Het college heeft op 20 juni 2024 tevens een last onder dwangsom opgelegd aan de eigenaar van perceel E136 (hierna: het bestreden besluit 3). Bezwaarmaker 1 heeft op 6 augustus 2024, ontvangen op 7 augustus 2024, bezwaar gemaakt tegen het bestreden besluit 3.

Op 25 juni 2024 heeft het college een last onder dwangsom opgelegd aan de eigenaar van perceel E133 (hierna: het bestreden besluit 4). Bezwaarmaker 1 heeft op 23 augustus 2024, ontvangen op 26 augustus 2024, een bezwaarschrift ingediend tegen het bestreden besluit 4.

Het college heeft op 31 juli 2024 een last onder dwangsom opgelegd aan de eigenaar van perceel E152 (hierna: het bestreden besluit 5). Bezwaarmaker 3 heeft op 9 september 2024 een bezwaarschrift ingediend tegen het bestreden besluit 5.

Op 23 juli 2024 heeft de voorzieningenrechter uitspraak gedaan op het verzoek om een vovo van bezwaarmaker 2. Op 4 september 2024 heeft de voorzieningenrechter uitspraak gedaan op het verzoek om een vovo van bezwaarmaker 1.

Het college heeft een schriftelijke reactie gegeven op alle ingediende bezwaarschriften.

De commissie bezwaarschriften (hierna: de commissie) heeft de bezwaren gevoegd behandeld tijdens een hoorzitting op donderdag 17 oktober 2024. Alle bezwaarmakers waren tijdens de zitting aanwezig. Het college heeft zich ter zitting doen vertegenwoordigen door mevrouw mr. P.M. Tummers en mevrouw mr. S. Omar.

Van de hoorzitting is een digitaal audioverslag gemaakt dat op 22 oktober 2024 aan partijen beschikbaar is gesteld. De standpunten van partijen zoals die tijdens de hoorzitting naar voren zijn gebracht en die van belang zijn om te komen tot een zorgvuldig advies van de commissie zijn verwerkt in dit advies.

Overwegingen

1. Ontvankelijkheid

Alvorens over te kunnen gaan tot een inhoudelijke beoordeling van de bezwaarschriften, moet de commissie onderzoeken of er sprake is van ontvankelijke bezwaren. De commissie is van mening dat bezwaarmakers 2 en 3 zijn aan te merken als belanghebbenden als bedoeld in artikel 1:2, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb). Voorts stelt de commissie vast dat er sprake is van besluiten in de zin van artikel 1:3, eerste lid, van de Awb, dat de bezwaarschriften van bezwaarmakers 2 en 3 voldoen aan de daaraan in artikel 6:5 van de Awb gestelde eisen en dat deze bezwaarschriften zijn ingediend binnen de in artikel 6:7 van de Awb bepaalde termijn. De commissie acht de bezwaarschriften van bezwaarmakers 2 en 3 dan ook ontvankelijk.

Ten aanzien van de ontvankelijkheid van de ingediende bezwaarschriften door bezwaarmaker 1 overweegt de commissie als volgt.

De commissie overweegt dat de aan bezwaarmaker 1 gerichte brief van 26 juni 2024, waarin zijn handhavingsverzoek gedeeltelijk wordt toegewezen en hem wordt meegedeeld dat aan de eigenaar van perceel E131 een last onder dwangsom wordt opgelegd, op zichzelf geen besluit is in de zin van artikel 1:3 van de Awb. Deze mededeling is namelijk niet op enig rechtsgevolg

COMMISSIE BEZWAARSCHRIFTEN

advies

gericht (zie de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 20 november 2019, ECLI:NL:RVS:2019:3804). De aan de eigenaar van perceel E131 gerichte brief van 20 juni 2024, waarbij aan hem een last onder dwangsom wordt opgelegd, is dat wel. Deze twee brieven vormen daarmee samen het volledige besluit op het handhavingsverzoek van bezwaarmaker 1.

De commissie stelt vast dat met de combinatie van de brieven van 20 juni 2024 en 26 juni 2024 sprake is van een besluit in de zin van artikel 1:3, eerste lid, van de Awb en dat de bezwaarschriften van bezwaarmaker 1 voldoen aan de daaraan in artikel 6:5 van de Awb gestelde eisen. Ook stelt de commissie vast dat bezwaarmaker 1 belanghebbende is zoals bedoeld in artikel 1:2, eerste lid, van de Awb, in het bezwaarschrift gericht tegen bestreden besluit 1 en 2. De commissie stelt vervolgens vast dat het bezwaarschrift van bezwaarmaker 1 tegen de bestreden besluiten 1 en 2 binnen de in artikel 6:7 van de Awb bepaalde termijn zijn ingediend. De commissie acht de bezwaarschriften van bezwaarmaker 1 gericht tegen bestreden besluiten 1 en 2 dan ook ontvankelijk.

Ten aanzien van de bezwaren van bezwaarmaker 1 gericht tegen bestreden besluit 3 en 4 stelt de commissie vast dat deze niet binnen de in artikel 6:7 van de Awb bepaalde termijn zijn ingediend. Bezwaarmaker 1 stelt hierover in zijn bezwaarschrift dat er sprake is van een verschoonbare termijnoverschrijding omdat hij er, door toedoen van het college, pas later is achter gekomen dat er meer lasten onder dwangsom waren opgelegd dan alleen die aan de eigenaar van perceel E131. Immers, slechts die last onder dwangsom is als enige bijlage bijgevoegd bij het besluit op het handhavingsverzoek. Het college heeft het standpunt ingenomen dat ook zij van mening is dat de termijnoverschrijding, gelet op het vorenstaande, verschoonbaar is. De commissie volgt deze lijn van bezwaarmaker 1 en het college en is derhalve tevens van mening dat er hier sprake is van een verschoonbare termijnoverschrijding.

Het college is van oordeel dat bezwaarmaker 1 in het bezwaarschrift gericht tegen bestreden besluit 3 en 4 geen belanghebbende is als bedoeld in artikel 1:2, eerste lid van de Awb. Het college stelde zich in eerste instantie op het standpunt dat bezwaarmaker 1 belanghebbende is tot en met perceel E136. Dit bevindt zich in een (zicht)lijn van 100 meter en het gebruik van deze percelen heeft mogelijk gevolgen van enige betekenis voor het perceel E129, het perceel waar bezwaarmaker 1 eigenaar van is. Echter, het college heeft haar standpunt bij nader inzien gewijzigd door een (zicht)lijn van 50 meter aan te houden, waardoor het college van mening is dat bezwaarmaker 1 slechts nog belanghebbende is voor de last onder dwangsom opgelegd aan de eigenaar van het perceel E131 en dus niet voor die van perceel E133 en E136.

De commissie volgt het standpunt van het college niet. In beginsel staat bezwaar open voor degene die rechtstreeks gevolgen ondervindt van een besluit. Het criterium 'gevolgen van enige betekenis' is een correctie op dat uitgangspunt. Volgens vaste jurisprudentie (bijvoorbeeld ECLI:NL:RVS:2017:2271) ontbreken gevolgen van enige betekenis indien de gevolgen wel zijn vast te stellen, maar de gevolgen van de activiteit voor de woon-, leef- of bedrijfssituatie van betrokkene dermate gering zijn dat een persoonlijk belang bij het besluit ontbreekt.

De commissie overweegt verder dat indien twijfel mogelijk is over de vraag of de gevolgen van enige betekenis zijn, een bezwaarmaker het voordeel van de twijfel dient te krijgen. Vergelijk de uitspraak van de Afdeling van 10 maart 2021 (ECLI:NL:RVS:2021:499).

COMMISSIE BEZWAARSCHRIFTEN

advies

De commissie is van oordeel dat er wel degelijk gevolgen van enige betekenis aanwezig zijn voor bezwaarmaker 1 ten aanzien van de bestreden besluiten 3 en 4 althans dat deze gevolgen niet kunnen worden uitgesloten. Gelet op vorenstaande overwegingen is de commissie van oordeel dat ook de bezwaren van bezwaarmaker 1 gericht tegen bestreden besluiten 3 en 4 ontvankelijk zijn.

Concluderend is de commissie van oordeel dat alle bezwaarmakers in al hun bezwaren, gericht tegen alle bestreden besluiten, ontvankelijk zijn.

2. Gronden van bezwaar

Bezwaarmaker 1 heeft (kort en zakelijk samengevat) de volgende gronden naar voren gebracht:

1. Ten aanzien van de toewijzing van het handhavingsverzoek is bezwaarmaker 1 van oordeel dat het college aan alle eigenaren van de percelen aan de Maas lasten onder dwangsom moet opleggen;
2. Ten aanzien van de lasten onder dwangsom is bezwaarmaker 1 van mening dat deze lasten het kamperen 24 uur per dag zouden moeten verbieden.

Bezwaarmaker 2 heeft (kort en zakelijk samengevat) de volgende gronden naar voren gebracht:

1. Bezwaarmaker 2 geeft aan nooit overlast veroorzaakt te hebben op zijn perceel. Hij vraagt zich af waarom hij nooit eerder een bericht of iets dergelijks heeft gekregen in het geval er een klacht was;
2. Er is geen sprake van overlast door het plaatsen van een eigen caravan op zijn eigen grond in de zomermaanden. Bezwaarmaker 2 kan niet vinden in de Algemeen Plaatselijke Verordening dat dit verboden is;
3. Het is al ruim 50 jaar gedoogd dat er caravans, campers, tenten et cetera op de percelen staan. Tenten en campers om te vissen wordt niet op gecontroleerd. Dit wijst op inconsistentie in handhaving;
4. Er zou in 1971 handhavend zijn opgetreden. Bezwaarmaker 2 vraagt zich af of hier bewijs van is;
5. Bezwaarmaker doet een beroep op het gelijkheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel;
6. De dwangsom is buitenproportioneel. De prijsverhoging is niet in lijn met de inflatie en andere vergelijkbare overtredingen van bijvoorbeeld illegaal kamperen;
7. Bezwaarmaker 2 is bezorgd over het feit dat er wellicht niet juist wordt omgegaan met de privacy van zijn dossier;
8. Het besturingsplan wordt meerdere keren per jaar gewijzigd waardoor er een stukje vrijheid wordt afgenomen;
9. Het is niet realistisch in de vakantieperiode of lang weekend alles voor zonsondergang te verwijderen en bij zonsopkomst weer terug te plaatsen;
10. Rijkswaterstaat heeft het gebied bestempeld als snelvaartgebied en verleent vergunningen voor steigers en boot inlaatplekken en aanlegsteigers omdat deze plekken al meer dan vijftig jaar bestaan. Onze percelen zijn aangewezen als waterscooter- en jetskiterreinen door de gemeente zelf.

COMMISSIE BEZWAARSCHRIFTEN

advies

Bezwaarmaker 3 heeft (kort en zakelijk samengevat) de volgende gronden naar voren gebracht:

1. Bezwaarmaker maakt als eigenaar reeds gedurende vijfendertig jaar gebruik van zijn perceel. Bezwaarmaker heeft dit perceel gekocht omdat hij op de zogenaamde slibplaats zijn boot makkelijk in het water kan leggen;
2. Bezwaarmaker veroorzaakt nooit overlast op zijn perceel;
3. Het perceel wordt niet bedrijfsmatig gebruikt;
4. Bezwaarmaker beroept zich uitdrukkelijk op verworven rechten, artikel 37.2 van het bestemmingsplan waar in sub a is vastgelegd dat het gebruik van grond dat bestond op het tijdstip van inwerkingtreding van het bestemmingsplan en hiermee in strijd is, mag worden voortgezet, en het in aanmerking komen voor legalisatie van de vermeende overtreding;
5. Bezwaarmaker betwist de uitleg aan het begrip 'standplaats';
6. Het handhavend optreden is niet opportuun en in strijd met de redelijk- en billijkheid.

3. Wettelijk kader

In dit advies haalt de commissie wettelijke bepalingen aan. De tekst van deze bepalingen is opgenomen in bijlage I, die deel uitmaakt van dit advies.

Daar waar de commissie naar uitspraken van de bestuursrechter verwijst, zijn deze onder het genoemde nummer te vinden op www.rechtspraak.nl.

4. Inhoudelijke overwegingen

Bezwaarschriften van bezwaarmaker 1

De commissie stelt vast dat in het bestreden besluit 1, de toewijzing van het handhavingsverzoek, slechts wordt verwezen naar een last onder dwangsom die is opgelegd aan de eigenaar van perceel E131. Echter, gedurende de procedure aangaande een voorlopige voorziening is aan het licht gekomen dat er nog aan andere eigenaren ook een last onder dwangsom opgelegd is. Het gaat om de eigenaren van de percelen E133, E136, E152, E155, E160, E161, E172 en E179. Bezwaarmaker 1 heeft daarom nog bezwaren ingediend tegen de lasten onder dwangsom tegen de percelen E131 (bestreden besluit 2), E133 (bestreden besluit 4) en E136 (bestreden besluit 3).

Zoals eerder aangegeven is de commissie van opvatting dat de aan bezwaarmaker 1 gerichte brief van 26 juni 2024, waarin zijn handhavingsverzoek gedeeltelijk wordt toegewezen en hem wordt meegedeeld dat aan de eigenaar van perceel E131 een last onder dwangsom wordt opgelegd, op zichzelf geen besluit is in de zin van artikel 1:3 van de Awb. Deze mededeling is namelijk niet op enig rechtsgevolg gericht. Enkel in combinatie met de opgelegde lastgevingen, niet alleen aan de eigenaar van perceel E131 maar ook die aan de andere overtreders, is sprake van een volledig besluit op het handhavingsverzoek van bezwaarmaker 1.

De commissie ziet zich voor de vraag gesteld of het college terecht en op goede gronden een besluit heeft genomen op het handhavingsverzoek en in het verlengde daarvan terecht en op goede gronden de lasten onder dwangsom heeft opgelegd. De commissie is van mening dat dit niet het geval is en overweegt daartoe als volgt.

COMMISSIE BEZWAARSCHRIFTEN

advies

De commissie stelt vast dat de betreffende percelen zijn gelegen binnen de bestemming Agrarisch van het bestemmingsplan 'Buitengebied – Oost gemeente Venray' (hierna: bestemmingsplan). In artikel 4.5, onder c, van het bestemmingsplan is bepaald dat het niet is toegestaan om het perceel te gebruiken als standplaats voor kampeermiddelen. Echter, het begrip 'standplaats voor kampeermiddelen' wordt in het bestemmingsplan niet gedefinieerd. Ook zijn in de plandoelstelling geen aanknopingspunten te vinden voor de wijze waarop dit begrip moet worden uitgelegd. Het college sluit daarom aan bij de uitleg van dit begrip in het normale spraakgebruik. Het college verstaat onder dat begrip ook de mogelijkheid om te verblijven en te overnachten in een kampeermiddel. Omdat dagrecreatief medegebruik is toegestaan, sluit het college ook aan bij hetgeen wat als een dag wordt gezien. De dag is in het normaal spraakgebruik de tijd tussen zonsopgang en zonsondergang. Gedurende die periode is het volgens het college aldus toegestaan een auto of een kampeermiddel op het perceel te hebben/parkeren. Na zonsondergang is er dus geen sprake meer van het parkeren van een caravan, maar is sprake van het gebruik van de gronden als 'standplaats voor kampeermiddelen'. De caravan kan daarmee gebruikt worden om te overnachten of te kamperen, wat niet is toegestaan op grond van het bestemmingsplan tussen zonsondergang en zonsopgang.

Uit de bezwaargronden en hetgeen besproken is gedurende de hoorzitting maakt de commissie op dat vooral verschil van inzicht bestaat over de vraag of de verbodsbepaling uit artikel 4.5, onder c, van het bestemmingsplan in combinatie met artikel 4.1, onder i, van het bestemmingsplan betekent dat er, ook overdag, geen kampeermiddelen op de percelen aanwezig mogen zijn. In een uitspraak van 4 september 2024, bekend onder nummer ECLI:NL:RBLIM:2024:6023, heeft de voorzieningenrechter hierover overwogen dat zij van oordeel is dat het zowel overdag als 's nachts niet is toegestaan om, gelet op artikel 4.5, onder c, van het bestemmingsplan, te verblijven en/of te overnachten in een kampeermiddel. Daarbij is naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet relevant dat het kampeermiddel mogelijk gebruikt zou kunnen worden voor dagrecreatief medegebruik 1 als bedoeld in artikel 4.1, onder i, van het bestemmingsplan. Hetgeen volgens de voorzieningenrechter wél relevant is, betreft de vraag of bij het kampeermiddel sprake is van parkeren of van gebruik als standplaats voor kampeermiddelen. Immers, het is namelijk volgens het bestemmingsplan wel toegestaan om een kampeermiddel op het perceel te parkeren gedurende de dag. Echter, het is niet toegestaan om zowel overdag als 's nachts een kampeermiddel als standplaats op de percelen aanwezig te hebben.

De commissie volgt tot zover de redenering van de voorzieningenrechter. Ook de commissie is van oordeel dat het bestemmingsplan het niet toelaat dat er overdag een standplaats wordt ingenomen op de percelen. Dit verbod geldt aldus voor overdag en 's nachts.

Het college heeft tijdens de hoorzitting uitgelegd dat er na zonsondergang wordt gehandhaafd op de percelen als er sprake is van kamperen. Echter, het college heeft ook uitgelegd dat zij tussen zonsopgang en zonsondergang niet handhavend zullen optreden wegens de dunne scheidslijn die er op dat moment is wegens het bijna niet vast te stellen verschil tussen een kampeermiddel dat op het perceel staat geparkeerd of een kampeermiddel waarmee een standplaats is ingenomen ten behoeve van kamperen. Dit is een grijs gebied waardoor handhavend optreden lastig blijkt te zijn. Het college heeft daarom het standpunt ingenomen dat als er een kampeermiddel op de percelen staat tussen zonsopgang en zonsondergang, dit

COMMISSIE BEZWAARSCHRIFTEN

advies

wordt toegelaten. Echter, als ditzelfde kampeermiddel er nog staat na zonsondergang, wordt er handhavend opgetreden omdat het college dit dan aanmerkt als daadwerkelijk kamperen.

De commissie volgt vorenstaande uitleg van het college niet. De commissie begrijpt dat, op grond van het bestemmingsplan, het aanwezig zijn van kampeermiddelen op de percelen overdag niet zonder meer verboden is. De commissie merkt hierbij echter op dat, om te kunnen bepalen wanneer iets wel of niet verboden is, het duidelijk moet zijn of een kampeermiddel staat geparkeerd of dat met het kampeermiddel een standplaats wordt ingenomen ten behoeve van kamperen. De commissie begrijpt ook dat het college dit lastig vindt vast te stellen in het kader van handhaving. Echter, de commissie is van oordeel dat dit niet in de weg zou mogen staan aan een juiste en terechte handhaving. De commissie vindt het te kort door de bocht om, wegens het feit dat er sprake is van een grijs gebied ten aanzien van de vraag of het gaat om parkeren of kamperen, te beslissen gewoonweg overdag niet te handhaven. Immers, op het moment dat blijkt dat er met een kampeermiddel een standplaats is ingenomen op een perceel daar handhavend tegen moet worden opgetreden omdat dit niet is toegestaan op grond van het bestemmingsplan. Het college doet deze controle momenteel niet aangezien het standpunt wordt ingenomen dat er überhaupt tussen zonsopgang en zonsondergang niet wordt gehandhaafd.

Conclusie

De commissie is dan ook van oordeel dat de opgelegde lasten onder dwangsom ontoereikend zijn. De lastgeving in die besluiten is te eng geformuleerd omdat deze is beperkt tot de periode na zonsondergang tot zonsopkomst. Dit betekent dat de commissie van mening is dat het bestreden besluit 2, 3 en 4 herroepen moeten worden, in die zin dat de lastgeving erop gericht dient te zijn om de overtreding met het bestemmingsplan geheel te beëindigen. Dat betekent dat de lastgeving tevens moet zien op het overdag innemen van een standplaats met kampeermiddelen ten behoeve van kamperen. Met andere woorden, de opgelegde lasten zijn zowel overdag als 's nachts van toepassing en niet alleen gedurende zonsondergang en zonsopgang. Het is dan aan het college om overdag tijdens een controle het onderscheid te kunnen maken tussen een kampeermiddel wat staat geparkeerd (hetgeen is toegestaan) of een kampeermiddel waarmee een standplaats is ingenomen ten behoeve van kamperen (hetgeen niet is toegestaan).

Bezwaarmaker 2

Bezwaarmaker 2 heeft tijdens de hoorzitting toegelicht hoe hij, en veel andere eigenaren van andere percelen, de percelen vaak gebruiken. Bezwaarmaker 2 ontkent niet dat er af en toe wordt geslapen in de kampeermiddelen op de percelen. Echter, bezwaarmaker 2 is van mening dat het gebruik dat gemaakt wordt van de kampeermiddelen tussen zonsopgang en zonsondergang valt onder dagrecreatief medegebruik, hetgeen is toegestaan volgens het bestemmingsplan.

De commissie begrijpt wat bezwaarmaker 2 tijdens de hoorzitting, en tevens in zijn bezwaarschrift, naar voren heeft gebracht. Echter, de aangevoerde gronden doen niets af aan het feit dat het op grond van het bestemmingsplan niet is toegestaan om tussen zonsopgang en zonsondergang te kamperen op de percelen. Vandaar dat de commissie vorenstaand in dit advies uiteen heeft gezet dat het college hier op zou moeten controleren en indien er sprake is van een overtreding, aldus kamperen, handhavend moet optreden. Mede gelet op hetgeen de commissie vorenstaand heeft overwogen brengt dit met zich mee dat de commissie van mening

COMMISSIE BEZWAARSCHRIFTEN

advies

is dat het bestreden besluit 2 ontoereikend is. Naar het oordeel van de commissie had in het bestreden besluit 2 opgenomen moeten worden dat het college handhavend optreedt tegen de aanwezigheid van kampeermiddel tussen zonsondergang en zonsopgang én tussen zonsopgang en zonsondergang.

De commissie begrijpt dat dit het bestreden besluit 2 voor bezwaarmaker 2 nog strenger maakt. In de bezwaarprocedure dient een volledige heroverweging van het bestreden besluit gemaakt te worden. Dit kan betekenen dat het besluit op bezwaar met andere argumenten wordt onderbouwd dan het eerdere besluit of dat dit besluit wordt herroepen en in de plaats daarvan een andersluidend besluit wordt genomen. Het verbod van reformatio in peius brengt met zich dat het bezwaarschrift er niet toe mag leiden dat het bestuursorgaan de heroverweging gebruikt om een verslechtering van de positie van de indiener te bereiken die zonder bezwaarschriftenprocedure niet mogelijk zou zijn. De commissie verwijst in dit verband naar een uitspraak van de Afdeling van 16 mei 2012, bekend onder nummer ECLI:NL:RVS:2012:BW5952. De commissie overweegt hierover als volgt. Het college heeft een beginselplicht tot handhaving waarbij het ook ambtshalve kan handhaven en dus niet alleen naar aanleiding van een handhavingsverzoek.¹ Derhalve is het college, los van deze bezwaarschriftprocedure, bevoegd om op grond van de beginselplicht tot handhaving ambtshalve te handhaven en aldus een 'zwaardere' last onder dwangsom op te leggen. De commissie is dan ook van mening dat het verbod van reformatio in peius in onderhavig geval niet opgaat.

Conclusie

De commissie is van oordeel dat het bestreden besluit 2 herroepen moet worden omdat de betreffende last ontoereikend is. De bezwaargronden treffen geen doel.

Bezwaarmaker 3

Bezwaarmaker 3 heeft aangevoerd al gedurende vijfendertig jaar op dezelfde wijze voor vakantiedoeleinden gebruik te maken van het perceel. Echter, bezwaarmaker 3 is niet al die jaren daadwerkelijk eigenaar geweest van het perceel. Bezwaarmaker 3 is eigenaar sinds 2020. Bezwaarmaker 3 geeft aan dat er nooit eerder is gehandhaafd. De commissie merkt hierover op dat uit een uitspraak van 1977 wel blijkt dat er eerder is gehandhaafd. In 1971 is destijds ook een eigenaar aangeschreven tot het verwijderen van de door hem geplaatste caravan. Derhalve betwist de commissie dat er nooit eerder sprake is geweest van handhaving.

Daarnaast beroept bezwaarmaker 3 zich op artikel 37.2 van het bestemmingsplan waar in sub a is vastgelegd dat het gebruik van grond dat bestond op het tijdstip van inwerkingtreding van het bestemmingsplan en hiermee in strijd is, mag worden voortgezet. Bezwaarmaker 3 beroept zich op verworven rechten en komt in aanmerking voor legalisatie van de vermeende overtreding. De commissie volgt het standpunt van het college dat het gebruik van percelen als standplaats voor kampeermiddelen reeds in strijd was met de voorheen geldende bestemmingsplannen. Op grond van artikel 37.2, lid d, van het vigerende bestemmingsplan geldt dat lid a niet van toepassing is op het gebruik dat reeds in strijd was met het voorheen geldende bestemmingsplan. Er is aldus geen sprake van legalisatie van de overtreding. Daarnaast merkt de commissie op dat zij van oordeel is dat het beroep op het overgangsrecht onvoldoende is onderbouwd en onvoldoende is aangetoond.

¹ ABRvS 2 oktober 2019, ECLI:NL:RVS:2019:3307.

COMMISSIE BEZWAARSCHRIFTEN

advies

Zoals reeds eerder overwogen in dit advies volgt de commissie de uitleg van de voorzieningenrechter in haar uitspraak van 4 september 2024, bekend onder nummer ECLI:NL:RBLIM:2024:6023, ten aanzien van het begrip 'standplaats voor kampeermiddelen', namelijk dat het niet is toegestaan om op het perceel met een kampeermiddel zoals bijvoorbeeld een camper of een caravan te verblijven en/of te overnachten. Het is aldus niet toegestaan om zowel overdag als 's nachts te verblijven en/of te overnachten in een kampeermiddel. De commissie verbindt hieraan de conclusie dat het college aldus ook in de last had moeten opnemen dat het handhavend optreedt tegen de aanwezigheid van kampeermiddelen tussen zonsondergang en zonsopgang én tussen zonsopgang en zonsondergang. Derhalve volstaat ook bestreden besluit 5 niet. De last is ontoereikend. Ten aanzien van het verbod van reformatio in peius verwijst de commissie naar hetgeen zij daarover hebben overwogen ten aanzien van bezwaarmaker 2. Dat is voor bezwaarmaker 3 van overeenkomstige toepassing.

Conclusie

De commissie is van oordeel dat ook het bestreden besluit 5 herroepen moet worden. Immers, het college heeft, naar de mening van de commissie, onterecht nagelaten om ook handhavend op te treden tegen de aanwezigheid van kampeermiddelen tussen zonsopgang en zonsondergang op te nemen. De bezwaargronden treffen geen doel.

Vergoeding kosten in bezwaar

Bezwaarmaker 1 en bezwaarmaker 3 hebben verzocht om vergoeding van de gemaakte kosten voor rechtsbijstand. Ingevolge artikel 7:15, tweede lid, van de Awb worden de kosten die de belanghebbende in verband met de behandeling van het bezwaar redelijkerwijs heeft moeten maken, door het bestuursorgaan uitsluitend vergoed op verzoek van de belanghebbende voor zover het bestreden besluit wordt herroepen wegens een aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid.

Bezwaarmaker 1

Het bestreden besluit 1, 2, 3 en 4 zijn in strijd met het recht genomen en die onrechtmatigheid is bovendien aan het college te wijten. Daardoor moeten de betreffende bestreden besluiten worden herroepen. Daarmee ontstaat op grond van artikel 7:15, tweede lid, van de Awb een vergoedingsplicht van de kosten van door derden verleende rechtsbijstand, volgens de normering, zoals die is vastgelegd in het Besluit proceskosten bestuursrecht (hierna: Bpb). Gelet op de onrechtmatigheid van de bestreden besluiten, dient het verzoek van gemachtigde gehonoreerd te worden.

De commissie adviseert het college over te gaan tot vergoeding van de proceskosten volgens de normering zoals opgenomen in het Bpb, te weten: 1 punt voor het indienen van het bezwaarschrift en 1 punt voor het verschijnen ter hoorzitting door de gemachtigde van bezwaarmaker (artikel 1, onder a in samenhang met artikel 2, eerste lid, onder a, van het Bpb). Een punt vertegenwoordigt een waarde van € 624,-. Het Bpb kent ook wegingsfactoren, die door het gewicht van de zaak en, indien van toepassing door het aantal samenhangende zaken, bepaald worden. De commissie meent, dat het hier om een gemiddeld gewicht van de zaak gaat. Daarvoor hanteert de Bpb de factor 1. Daarnaast meent de commissie dat het hier om 4 of meer samenhangende zaken gaat. Immers, bezwaarmaker 1 heeft bezwaar gemaakt tegen vier verschillende besluiten. Daarvoor hanteert de Bpb de factor 1,5. De totale

COMMISSIE BEZWAARSCHRIFTEN
advies

vergoeding van de kosten van de bezwaarschriftenprocedure komt daarmee op € 1.872,- (2 x € 624,- x factor 1 x factor 1,5).

Bezwaarmaker 3

Het bestreden besluit 5 is in strijd met het recht genomen en die onrechtmatigheid is bovendien aan het college te wijten. Daardoor moet het betreffende bestreden besluit worden herroepen. Daarmee ontstaat op grond van artikel 7:15, tweede lid, van de Awb een vergoedingsplicht van de kosten van door derden verleende rechtsbijstand, volgens de normering, zoals die is vastgelegd in het Besluit proceskosten bestuursrecht (hierna: Bpb). Gelet op de onrechtmatigheid van het bestreden besluit, dient het verzoek van gemachtigde gehonoreerd te worden.

De commissie adviseert het college over te gaan tot vergoeding van de proceskosten volgens de normering zoals opgenomen in het Bpb, te weten: 1 punt voor het indienen van het bezwaarschrift en 1 punt voor het verschijnen ter hoorzitting door de gemachtigde van bezwaarmaker (artikel 1, onder a in samenhang met artikel 2, eerste lid, onder a, van het Bpb). Een punt vertegenwoordigt een waarde van € 624,-. Het Bpb kent ook wegingsfactoren, die door het gewicht van de zaak bepaald worden. De commissie meent, dat het hier om een gemiddeld gewicht van de zaak gaat. Daarvoor hanteert de Bpb de factor 1. De totale vergoeding van de kosten van de bezwaarschriftenprocedure komt daarmee op € 1.248,- (2 x € 624,- x factor 1).

Voorgaande leidt de commissie tot het volgende advies.

Advies

De commissie adviseert het college om:

- De bestreden besluiten 1, 2, 3, 4 en 5 te herroepen en een nieuwe besluit daarvoor in de plaats te nemen;
- Het verzoek om het vergoeden van kosten in bezwaar van bezwaarmaker 1 toe te kennen voor een bedrag van € 1.872,-;
- Het verzoek om het vergoeden van kosten in bezwaar van bezwaarmaker 3 toe te kennen voor een bedrag van € 1.248,-;

Venray, 19 november 2024

De commissie bezwaarschriften,

voorzitter,

mr. J.C.M. van Roessel

secretaris,

mr. M.C. Kisters

COMMISSIE BEZWAARSCHRIFTEN
advies

BIJLAGE I: WETTELIJK KADER

Bestemmingsplan 'Buitengebied – Oost gemeente Venray'

Artikel 4.1 Bestemmingsomschrijving

De voor 'Agrarisch met waarden' aangewezen gronden zijn bestemd voor:

...

i. dagrecreatief medegebruik 1;

...

Artikel 4.5 Specifieke gebruiksregels

Tot een met de bestemming strijdig gebruik wordt in ieder geval gerekend het gebruik van de gronden, gebouwen en/of bouwwerken, geen gebouwen zijnde voor:

...

c. het gebruik van de gronden als standplaats voor kampeermiddelen, waaronder tevens caravans ten behoeve van de huisvesting van tijdelijke werknemers;

...

Artikel 37.2 Overgangsrecht gebruik

- a. Het gebruik van grond en bouwwerken dat bestond op het tijdstip van inwerkingtreding van het bestemmingsplan en hiermee in strijd is, mag worden voortgezet.
- b. Het is verboden het met het bestemmingsplan strijdige gebruik, bedoeld in lid a, te veranderen of te laten veranderen in een ander met dat plan strijdig gebruik, tenzij door deze verandering de afwijking naar aard en omvang wordt verkleind.
- c. Indien het gebruik, bedoeld in lid a, na het tijdstip van inwerkingtreding van het plan voor een periode langer dan een jaar wordt onderbroken, is het verboden dit gebruik daarna te hervatten of te laten hervatten.
- d. Lid a is niet van toepassing op het gebruik dat reeds in strijd was met het voorheen geldende bestemmingsplan, daaronder begrepen de overgangsbepalingen van dat plan.

Van Hoef Advocaten

Laurahof 12

5801 JE Venray

CONCEPT

Datum

Ons kenmerk Z240001997 e.a.

Pagina 1 van 5

Behandeld door Petra Tummers

Datum uw brief 3 juli 2024

Uw kenmerk Kempen / Gemeente Venray

Onderwerp Beslissing op bezwaarschrift te aanzien van de Maasoevers

Geachte heer Van Hoef,

Op 4 juli 2024 hebben wij uw bezwaarschrift dat u ingediend heeft namens [REDACTED] ontvangen. Uw bezwaarschrift is gericht tegen onze beslissingen van 20 juni 2024 waarin besloten is handhavend op te treden ten aanzien van het tussen zonsondergang en zonsopgang kamperen op het perceel E131 (ons kenmerk: Z2024-00008238) en perceel E136 (ons kenmerk: Z2024-00008257) en het besluit van 25 juni 2024 ten aanzien van het handhavend optreden m.b.t. het perceel E133 (ons kenmerk: Z2024-00008399). Uw bezwaarschrift is ook gericht tegen onze brief van 26 juni 2024 (ons kenmerk: Z2024-00007979) waarin wij hebben medegedeeld dat de handhavingprocedure opgestart is.

Kort samengevat bent u van mening dat de lasten niet ver genoeg strekken en dat ook handhavend opgetreden moet worden tegen het overdag kamperen.

Advies van de commissie bezwaarschriften

Wij hebben uw bezwaarschrift ter advisering voorgelegd aan de commissie bezwaarschriften (hierna: de commissie). Uw bezwaarschrift is behandelend tijdens de hoorzitting van 17 oktober 2024. U was hierbij aanwezig.

De commissie heeft ons op 19 november 2024 geadviseerd om het bestreden besluit te herroepen en proceskosten te vergoeden. De commissie is van mening dat de last niet ver genoeg gaat. In de bijlage vindt u het advies van de commissie. Wij kunnen ons niet vinden het advies van de commissie. In dit besluit motiveren wij waarom wij afwijken van het advies van de commissie.

Besluit

Wij besluiten:

1. uw bezwaarschrift ongegrond te verklaren voor zover het perceel E131 betreft en
2. uw bezwaarschrift niet ontvankelijk te verklaren voor zover het de percelen E133 en E136 betreft en
3. de bestreden besluiten in stand te laten met een nadere motivering en
4. geen proceskosten te vergoeden.

Gelet op het bepaalde in artikel 7:13, lid 6 van de Algemene wet bestuursrecht motiveren wij hieronder waarom ons besluit afwijkt van het advies van de commissie.

Nadere motivatie

Ten aanzien van het parkeren en kamperen op de percelen

Wij zijn van mening dat de commissie een onjuist oordeel geeft over de feitelijke en de juridische situatie. Het oordeel van de commissie wijkt ook af van de uitspraak van de voorzieningenrechter van 4 september 2024. De voorzieningenrechter is van oordeel dat het besluit in stand kan blijven met een nadere motivering inzake het parkeren van kampeermiddelen. De voorzieningenrechter overweegt als volgt in r.o. 14.8. en 14.9:

"(...) Dit betekent dat met een voertuig zoals een auto, een camper of een caravan die aan een auto is aangesloten op het perceel mag worden geparkeerd om de gronden te (gaan) gebruiken zoals bepaald in artikel 4.1 van het bestemmingsplan. Dit houdt concreet in dat gedurende de dag op de gronden mag worden geparkeerd om bijvoorbeeld ter plaatse te wandelen, fietsen, paardrijden, kanoën of een activiteit zoals kleinschalige recreatieve luchtvaart ten behoeve van de luchtballonvaren en ultralight uit te oefenen. Dit zijn slechts enkele voorbeelden die in het kader van de begrippen 'dagrecreatief medegebruik 1 en 2' in het bestemmingsplan zijn genoemd. Ook kan worden geparkeerd ten behoeve van het te water laten van jetski's en vergelijkbare watervoertuigen. Het parkeren is dus gekoppeld aan het uitoefenen van deze activiteiten die gedurende de dag worden gedaan, gelet op het woord 'dag' in de begrippen 'dagrecreatief medegebruik 1 en 2' en de aard van de activiteit op het jetskiterrein. Na afloop van deze activiteiten gedurende de dag mogen de voertuigen niet meer op het perceel worden geparkeerd.

De voorzieningenrechter overweegt dat geen onderscheid wordt gemaakt in het bestemmingsplan als het gaat om wat voor soort voertuig er mag worden geparkeerd. Dat kan dus ook een voertuig zijn dat (mede) kwalificeert als kampeermiddel als bedoeld in artikel 1.68 van het bestemmingsplan. In zoverre gaat het handhavingsverzoek van verzoeker dan ook te ver, omdat hij wenst dat verweerder tevens handhaaft op het aanwezig zijn van kampeermiddelen op de percelen overdag. Dat is, zo overweegt de voorzieningenrechter met verwijzing naar het voorgaande, echter niet zonder meer verboden. Het gaat om de vraag of bij dat kampeermiddel sprake is van parkeren of van gebruik als standplaats voor kampeermiddelen.

De voorzieningenrechter overweegt dat verweerder in de motivering van de bestreden besluiten het verschil tussen het parkeren van een kampeermiddel overdag en het gebruik (dag en nacht) van een kampeermiddel als standplaats voor kampeermiddelen niet als zodanig heeft opgenomen. Dat is een gebrek dat verweerder in bezwaar echter kan herstellen."

De commissie oordeelt onder meer als volgt:

Dit betekent dat de commissie van mening is dat het bestreden besluit 2, 3 en 4 herroepen moeten worden, in die zin dat de lastgeving erop gericht dient te zijn om de overtreding met het bestemmingsplan geheel te beëindigen. Dat betekent dat de lastgeving tevens moet zien op het overdag innemen van een standplaats met kampeermiddelen ten behoeve van kamperen. Met andere woorden, de opgelegde lasten zijn zowel overdag als 's nachts van toepassing en niet alleen

gedurende zonsondergang en zonsopgang. Het is dan aan het college om overdag tijdens een controle het onderscheid te kunnen maken tussen een kampeermiddel wat staat geparkeerd (hetgeen is toegestaan) of een kampeermiddel waarmee een standplaats is ingenomen ten behoeve van kamperen (hetgeen niet is toegestaan)."

Wij volgen de uitspraak van de voorzieningenrechter en bovenstaande motivering wordt onderdeel van de bestreden besluiten.

Als aanvulling op de last wordt het volgende toegevoegd:

Gedurende de dag mag op de gronden worden geparkeerd om bijvoorbeeld ter plaatse te wandelen, fietsen, paardrijden, kanoën of een activiteit zoals kleinschalige recreatieve luchtvaart ten behoeve van de luchtballonvaren en ultralight uit te oefenen. Uit de toelichting van het bestemmingsplan blijkt dat de gronden ook gebruikt mogen worden als 'ligweide'. Dit zijn slechts enkele voorbeelden die in het kader van de begrippen 'dagrecreatief medegebruik 1 en 2' in het bestemmingsplan zijn genoemd. Ook kan worden geparkeerd ten behoeve van het te water laten van jetski's en vergelijkbare watervoertuigen. Het parkeren is dus gekoppeld aan het uitoefenen van deze activiteiten die gedurende de dag worden gedaan, gelet op het woord 'dag' in de begrippen 'dagrecreatief medegebruik 1 en 2' en de aard van de activiteit op het jetskiterrein. Na afloop van deze activiteiten gedurende de dag mogen de voertuigen niet meer op het perceel worden geparkeerd. Tussen zonsondergang en zonsopgang mogen geen voertuigen en ook geen voertuigen die (mede) kwalificeren als kampeermiddelen op het perceel aanwezig zijn.

Los van het gegeven dat overdag recreatief medegebruik toegestaan is, en dus ook kampeermiddelen geparkeerd mogen worden - hetgeen expliciet niet in strijd is met het bestemmingsplan - is het niet uitvoerbaar voor toezichthouders om overdag ter plaatse te constateren of gekampeerd wordt of geparkeerd. Hetgeen de commissie wel uitvoerbaar acht.

Bovendien is sprake van een handhavingsprocedure waarbij ook een belangenafweging dient plaats te vinden. Het belang van de perceeleigenaren om overdag een kampeermiddel te mogen parkeren en te mogen recreëren (als ligweide, om te wandelen of om jetski's te water te laten e.d.) op hun eigen perceel zonder met toezichthouders in discussie te hoeven treden over het feit of gekampeerd wordt of dat geparkeerd wordt, is groter dan het algemeen belang, dan wel het belang van verzoeker om handhaving die net zo goed overdag op zijn eigen terrein mag parkeren. De commissie heeft deze belangenafweging geheel achterwege gelaten.

Ten aanzien van de ontvankelijkheid m.b.t. percelen E133 en E136

De commissie overweegt dat m.b.t. de percelen E133 en E136 sprake is van gevolgen van enige betekenis. Tevens overweegt de commissie dat indien twijfel mogelijk is, bezwaarmaker het voordeel van de twijfel dient te krijgen.

Ook dit deel van het advies nemen wij niet over. De percelen liggen respectievelijk 53 meter en 96 meter van het perceel van verzoeker om handhaving, uw cliënt. Er is niet aangetoond door uw cliënt dat sprake is van gevolgen van enige betekenis. Er is sprake van dagrecreatief gebruik van

de percelen, zoals toegestaan is volgens het bestemmingsplan. Er is vanaf het perceel van uw cliënt geen of zeer beperkt zicht op de percelen E133 en E136. Er is sprake van bomen en hagen die het gezicht belemmeren. Er zijn geen bouwwerken toegestaan vanuit waar direct zicht zou kunnen ontstaan. Ook is het niet aannemelijk gemaakt dat het gebruik van de percelen tot enige gevolgen van enige betekenis zal leiden. Hierbij verwijzen wij naar de uitspraak van de rechtbank Limburg van 28 november 2022 (ECLI:NL:RBLIM:20220:9155).

Voor de bezwaarschriften gericht tegen de percelen E133 en E136 beslissen wij dan ook dat het bezwaarschrift niet ontvankelijk is.

Nu de besluiten niet herroepen worden, maar in stand blijven met een nadere motivering, is geen sprake van onrechtmatig genomen besluiten. Er is geen aanleiding om proceskosten te vergoeden.

Tot slot nog het volgende. Conform het advies van de commissie wordt het besluit gericht tegen het besluit van 26 juni 2024 dat aan u is gericht waarbij is vermeld dat wij handhavend zullen optreden, gezien als een mededeling en niet als een besluit. Tegen die brief kon dan ook geen bezwaar gemaakt worden. De commissie ziet de combinatie van die brief met het besluit gericht aan de overtreder (perceel E131) als één besluit. Hierop is beslist zoals hierboven aangegeven.

Rechtsmiddelen

Bent u het met deze beslissing niet eens, dan kunt u hiertegen op grond van artikel 8:1 van de Algemene wet bestuursrecht beroep instellen. Dit doet u door binnen zes weken na de dag na de datum van bekendmaking – dat is de dag na de datum van verzending – een gemotiveerd beroepschrift te sturen aan de Rechtbank Limburg, Postbus 950, 6040 AZ Roermond.

U kunt ook digitaal beroep instellen bij genoemde rechtbank via <http://loket.rechtspraak.nl/bestuursrecht>. Daarvoor moet u wel beschikken over een elektronische handtekening (DigiD). Kijk op de genoemde site voor de precieze voorwaarden.

U dient ervoor te zorgen dat het beroepschrift is ondertekend en ten minste bevat:

- de datum;
- naam en adres van degene die beroep instelt;
- een omschrijving van de beslissing waartegen het beroepschrift is gericht;
- de redenen waarom u het niet eens bent met de beslissing.

Ook dient u zo mogelijk een afschrift van de bestreden beslissing mee te sturen.

Voorts is van belang dat het instellen van beroep de werking van het besluit niet schorst. Indien u beroep heeft ingesteld en een spoedeisend belang heeft dan kunt u bij de Voorzieningenrechter van de Rechtbank Limburg, Postbus 950, 6040 AZ Roermond, een verzoek om voorlopige voorziening indienen. Een verzoek om voorlopige voorziening kunt u ook digitaal indienen op dezelfde wijze als hierboven is aangegeven.

Voor het in behandeling nemen van een verzoek om voorlopige voorziening is griffierecht verschuldigd. Nadere informatie hierover kunt u verkrijgen via de griffie van de Rechtbank Limburg.

Informatie

Als u vragen heeft over deze brief kunt u contact opnemen met de behandelaar, Petra Tummers, op telefoonnummer: [REDACTED] (werkdagen maandag tot en met donderdag).

Hoogachtend,

Het college van burgemeester en wethouders,

de burgemeester,

de secretaris,

M.C. Uitdehaag

E.G.J. Voorn

Bijlage:

Advies van de commissie van 19 november 2024

Loring & von Rosenstiel
De heer mr. D.J. von Rosenstiel
Gronausestraat 1066
7534 AP Enschede

Datum
Ons kenmerk Z24002606
Pagina 1 van 6
Onderwerp Beslissing op bezwaarschrift

Behandeld door L. Nabben
Datum uw brief 9 september 2024
Uw kenmerk

Geachte heer Von Rosenstiel,

Op 9 september 2024 hebben wij uw bezwaarschrift dat u heeft ingediend namens [REDACTED] (verder bezwaarmaker), ontvangen. Uw bezwaarschrift is gericht tegen onze beslissing van 31 juli 2024 (ons kenmerk: Z2024-00008728) waarin besloten is handhavend op te treden tegen de aanwezigheid van kampeermiddelen tussen zonsondergang en zonsopgang op het perceel gemeente Wanssum, sectie E, perceelnummer 152.

Uw bezwaar ziet, kort gezegd, op de volgende zeven punten.

U voert ten eerste aan dat bezwaarmaker al vijfendertig jaar op dezelfde wijze voor vakantiedoeleinden gebruik maakt van het perceel. Daarnaast geeft u aan dat er nooit eerder is gehandhaafd, bezwaarmaker geen overlast veroorzaakt en dat bezwaarmaker het perceel niet bedrijfsmatig gebruikt. U beroept zich op artikel 37.2 van het bestemmingsplan waar in sub a is vastgelegd dat het gebruik van grond dat bestond op het tijdstip van inwerkingtreding van het bestemmingsplan en hiermee in strijd is, mag worden voortgezet. Daarnaast betwist u de uitleg die het college geeft aan 'standplaats' en bent u van mening dat handhavend optreden niet opportuun en in strijd met de redelijk- en billijkheid is. Een inhoudelijke reactie op uw bezwaargronden volgt.

Advies van de commissie bezwaarschriften

Wij hebben uw bezwaarschrift ter advisering voorgelegd aan de commissie bezwaarschriften (hierna: de commissie). Uw bezwaarschrift is behandeld tijdens de hoorzitting op 17 oktober 2024. U was hierbij aanwezig.

De commissie heeft ons op 19 november 2024 geadviseerd om het bestreden besluit te herroepen en aan u proceskosten toe te kennen. De commissie is van mening dat de last niet ver genoeg gaat en ook moet zien op het overdag innemen van een standplaats met kampeermiddelen ten behoeve van kamperen. Daarnaast adviseert de commissie het college om aan u proceskosten à €1.248,- toe te kennen. In de bijlage vindt u het volledige advies van de commissie.

Wij kunnen ons niet vinden het advies van de commissie. In dit besluit motiveren wij waarom wij afwijken van het advies van de commissie.

Besluit

Wij besluiten:

1. uw bezwaarschrift ongegrond te verklaren,
2. het bestreden besluit in stand te laten met een nadere motivering en
3. uw verzoek om proceskosten toe te kennen af te wijzen.

Nadere motivatie

Ten aanzien van het parkeren en kamperen op de percelen

Wij zijn van mening dat de commissie een onjuist oordeel geeft over de feitelijke en de juridische situatie. Het oordeel van de commissie wijkt af van de uitspraak van de voorzieningenrechter van 4 september 2024. De voorzieningenrechter is van oordeel dat het besluit in stand kan blijven met een nadere motivering inzake het parkeren van kampeermiddelen. De voorzieningenrechter overweegt als volgt in rechtsoverweging 14.8. en 14.9:

"(...) Dit betekent dat met een voertuig zoals een auto, een camper of een caravan die aan een auto is aangesloten op het perceel mag worden geparkeerd om de gronden te (gaan) gebruiken zoals bepaald in artikel 4.1 van het bestemmingsplan. Dit houdt concreet in dat gedurende de dag op de gronden mag worden geparkeerd om bijvoorbeeld ter plaatse te wandelen, fietsen, paardrijden, kanoën of een activiteit zoals kleinschalige recreatieve luchtvaart ten behoeve van de luchtballonvaren en ultralight uit te oefenen. Dit zijn slechts enkele voorbeelden die in het kader van de begrippen 'dagrecreatief medegebruik 1 en 2' in het bestemmingsplan zijn genoemd. Ook kan worden geparkeerd ten behoeve van het te water laten van jetski's en vergelijkbare watervoertuigen. Het parkeren is dus gekoppeld aan het uitoefenen van deze activiteiten die gedurende de dag worden gedaan, gelet op het woord 'dag' in de begrippen 'dagrecreatief medegebruik 1 en 2' en de aard van de activiteit op het jetskiterrein. Na afloop van deze activiteiten gedurende de dag mogen de voertuigen niet meer op het perceel worden geparkeerd. De voorzieningenrechter overweegt dat geen onderscheid wordt gemaakt in het bestemmingsplan als het gaat om wat voor soort voertuig er mag worden geparkeerd. Dat kan dus ook een voertuig zijn dat (mede) kwalificeert als kampeermiddel als bedoeld in artikel 1.68 van het bestemmingsplan. In zoverre gaat het handhavingsverzoek van verzoeker dan ook te ver, omdat hij wenst dat verweerder tevens handhaaft op het aanwezig zijn van kampeermiddelen op de percelen overdag. Dat is, zo overweegt de voorzieningenrechter met verwijzing naar het voorgaande, echter niet zonder meer verboden. Het gaat om de vraag of bij dat kampeermiddel sprake is van parkeren of van gebruik als standplaats voor kampeermiddelen. De voorzieningenrechter overweegt dat verweerder in de motivering van de bestreden besluiten het verschil tussen het parkeren van een kampeermiddel overdag en het gebruik (dag en nacht) van een kampeermiddel als standplaats voor kampeermiddelen niet als zodanig heeft opgenomen. Dat is een gebrek dat verweerder in bezwaar echter kan herstellen."

De commissie oordeelt onder meer als volgt:

"Dit betekent dat de commissie van mening is dat het bestreden besluit 2, 3 en 4 herroepen moeten worden, in die zin dat de lastgeving erop gericht dient te zijn om de overtreding met het bestemmingsplan geheel te beëindigen. Dat betekent dat de lastgeving tevens moet zien op het overdag innemen van een standplaats met kampeermiddelen ten behoeve van kamperen. Met andere woorden, de opgelegde lasten zijn zowel overdag als 's nachts van toepassing en niet alleen

gedurende zonsondergang en zonsopgang. Het is dan aan het college om overdag tijdens een controle het onderscheid te kunnen maken tussen een kampeermiddel wat staat geparkeerd (hetgeen is toegestaan) of een kampeermiddel waarmee een standplaats is ingenomen ten behoeve van kamperen (hetgeen niet is toegestaan)."

Wij volgen de uitspraak van de voorzieningenrechter en bovenstaande motivering van de voorzieningenrechter wordt onderdeel van de bestreden besluiten.

Als aanvulling op de last wordt het volgende toegevoegd:

Gedurende de dag mag op de gronden worden geparkeerd om bijvoorbeeld ter plaatse te wandelen, fietsen, paardrijden, kanoën of een activiteit zoals kleinschalige recreatieve luchtvaart ten behoeve van de luchtballonvaren en ultralight uit te oefenen. Uit de toelichting van het bestemmingsplan blijkt dat de gronden ook gebruikt mogen worden als 'ligweide'. Dit zijn slechts enkele voorbeelden die in het kader van de begrippen 'dagrecreatief medegebruik 1 en 2' in het bestemmingsplan zijn genoemd. Ook kan worden geparkeerd ten behoeve van het te water laten van jetski's en vergelijkbare watervoertuigen. Het parkeren is dus gekoppeld aan het uitoefenen van deze activiteiten die gedurende de dag worden gedaan, gelet op het woord 'dag' in de begrippen 'dagrecreatief medegebruik 1 en 2' en de aard van de activiteit op het jetskiterrein. Na afloop van deze activiteiten gedurende de dag mogen de voertuigen niet meer op het perceel worden geparkeerd. Tussen zonsondergang en zonsopgang mogen geen voertuigen en ook geen voertuigen die (mede) kwalificeren als kampeermiddelen op het perceel aanwezig zijn.

Los van het gegeven dat overdag recreatief medegebruik toegestaan is, en dus ook kampeermiddelen geparkeerd mogen worden - hetgeen expliciet niet in strijd is met het bestemmingsplan - is het niet uitvoerbaar voor toezichthouders om overdag ter plaatse te constateren of gekampeerd wordt of geparkeerd. Hetgeen de commissie wel uitvoerbaar acht.

Bovendien is sprake van een handhavingsprocedure waarbij ook een belangenafweging dient plaats te vinden. Het belang van de perceeleigenaren om overdag een kampeermiddel te mogen parkeren en te mogen recreëren (als ligweide, om te wandelen of om jetski's te water te laten e.d.) op hun eigen perceel zonder met toezichthouders in discussie te hoeven treden over het feit of gekampeerd wordt of dat geparkeerd wordt, is groter dan het algemeen belang, dan wel het belang van verzoeker om handhaving die net zo goed overdag op zijn eigen terrein mag parkeren. De commissie heeft deze belangenafweging geheel achterwege gelaten.

Verzoek om vergoeding kosten in bezwaar

Bezwaarmaker heeft verzocht om vergoeding van de gemaakte kosten voor rechtsbijstand. Ingevolge artikel 7:15, tweede lid, van de Awb worden de kosten die de belanghebbende in verband met de behandeling van het bezwaar redelijkerwijs heeft moeten maken, door het bestuursorgaan uitsluitend vergoed op verzoek van de belanghebbende voor zover het bestreden besluit wordt herroepen wegens een aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid. Het college besluit echter de besluiten in stand te laten met een nadere motivering. Er is daarom geen

sprake van onrechtmatig genomen besluiten en aldus geen aanleiding om proceskosten te vergoeden.

Inhoudelijke reactie op de bezwaargronden

De motivering van de commissie is erg summier voor zover het uw bezwaargronden betreft. De commissie behandelt slechts enkele punten van uw bezwaargronden. Wij geven hierbij nog een aanvullende reactie op uw bezwaargronden.

1. Bezwaarmaker is niet slechts eigenaar van het perceel – hij gebruikt dit voor vakantiedoeleinden reeds gedurende vijfendertig jaar – doch ook eigenaar van een Amerikaanse camper en een boot, beiden van aanzienlijke omvang. Mede gelet op de zogenaamde slibplaats kan hij zijn boot gemakkelijk met zijn Amerikaanse camper in het water leggen. Dit was dan ook de reden dat bezwaarmaker destijds overgegaan is tot aankoop van het perceel.

Bezwaarmaker is pas sinds 2020 eigenaar van het perceel, voorheen gebruikte hij het perceel. Hij heeft het perceel in 2020 gekocht en had toen het bestemmingsplan kunnen raadplegen om te bekijken wat er is toegestaan op zijn perceel. De bestemmingsplannen van de gemeente Venray zijn immers online te raadplegen. Bij het aankopen van een perceel ligt de verantwoordelijkheid om een bestemmingsplan te bekijken bij de potentiële koper.

2. Bezwaarmaker was niet tot aanschaf van de camper en boot overgegaan indien de gemeente de afgelopen dertig tot veertig jaar zou hebben gehandhaafd.

Er is in het verleden wel degelijk gehandhaafd, namelijk in 1971 en 1977. Ook de voorgaande bestemmingsplannen lieten kamperen, ook overdag, niet toe. De gemeente heeft in het huidige omgevingsplan dagrecreatie medegebruik wel positief bestemd. Ook is het gebruik als jetskiterrein op het perceel van bezwaarmaker positief bestemd. De raad heeft echter altijd vastgehouden aan de huidige agrarische bestemming met recreatieve medebestemming. Dat niet steeds handhavend opgetreden is tegen het strijdig gebruik wil niet zeggen dat het college hiertoe niet meer bevoegd is.

3. Tijdens zijn verblijf woont bezwaarmaker zelf – met eventueel zijn familieleden – in de camper en veroorzaakt geen geluidhinder voor de omwonenden of voor de omgeving.

De vraag of er overlast wordt veroorzaakt is niet aan de orde. Het verzoek om handhaving ziet op het strijdig gebruik van de percelen. Of met het strijdig gebruik ook sprake is van overlast staat er los van.

4. Bezwaarmaker gebruikt zijn perceel niet bedrijfsmatig. Zijn Amerikaanse camper wordt niet gebruikt ten behoeve van de huisvesting van tijdelijke werknemers, zoals in artikel 4.5 sub c van het bestemmingsplan genoemd. Tevens is er geen sprake van wildkamperen.

De vraag of het perceel bedrijfsmatig wordt gebruikt of om tijdelijke werknemers te huisvesten doet niets af aan het strijdig gebruik dat ten tijde van het besluit wel degelijk bestond. Er is geconstateerd dat op het perceel van bezwaarmaker een camper en een auto met aanhanger stonden opgesteld na zonsondergang, hetgeen een overtreding is.

5. Bezwaarmaker beroept zich op het overgangsrecht gebruik wat is vastgelegd in artikel 37.2 sub a van het bestemmingsplan. In dit artikel is vastgelegd dat het gebruik van grond dat bestond op het tijdstip van inwerkingtreding van het bestemmingsplan en hiermee in strijd is mag worden voortgezet.

Bezwaarmaker beroep zich op verworven rechten en meent in aanmerking te komen voor legalisatie van de vermeende overtreding. Echter, het college is van mening dat het gebruik van percelen als standplaats voor kampeermiddelen reeds in strijd was met voorheen geldende bestemmingsplannen. Op grond van artikel 37.2, lid d, van het vigerende bestemmingsplan geldt dat lid a niet van toepassing is op het gebruik dat reeds in strijd was met het voorheen geldende bestemmingsplan. De commissie sluit aan bij het oordeel van het college dat er geen sprake is van legalisatie van de overtreding. Daarnaast merkt de commissie op dat het beroep op het overgangsrecht onvoldoende is onderbouwd en onvoldoende is aangetoond. Er is dus geen aanleiding om de overtreding te legaliseren.

6. Bezwaarmaker betwist de uitleg die het college geeft aan het begrip 'standplaats'. Het college legt dit begrip als volgt uit: 'verblijf en overnachten in een kampeermiddel'.

Bezwaarmaker geeft aan dat standplaats juridisch gedefinieerd wordt als een door het bevoegde gemeentelijke orgaan zodanig aangewezen terrein of gedeelte daarvan dat bestemd is voor het permanent plaatsen van een niet direct en niet duurzaam met de aarde verbonden en voor woon, bedrijfsmatige of recreatieve doeleinden geschikte ruimte. De commissie volgt de uitleg die de voorzieningenrechter op 4 september 2024 heeft gegeven aan het begrip 'standplaats voor kampeermiddelen', namelijk dat het niet is toegestaan om op het perceel met een kampeermiddel zoals bijvoorbeeld een camper of een caravan te verblijven en/of te overnachten.¹ De commissie adviseert het college om in de last op te nemen dat zij handhavend optreedt tegen de aanwezigheid van kampeermiddelen tussen zonsondergang en zonsopgang én tussen zonsopgang en zonsondergang. Het college sluit aan bij de uitleg die de voorzieningenrechter heeft gegeven aan het begrip 'standplaats voor kampeermiddelen'.

7. Bezwaarmaker voert aan dat het handhavend optreden niet opportuun is en in strijd is met de redelijk- en billijkheid.

Het college heeft een beginselplicht tot handhaving. Slechts in uitzonderlijke gevallen kan er van handhaving worden afgezien, in dit geval is er geen sprake van een uitzondering. Gezien bovenstaande reacties op uw bezwaargronden en onze motivering om af te wijken van het advies van de commissie, zijn wij van mening dat geen sprake is van een onredelijk genomen besluit.

Conclusie

Wij hebben besloten het besluit niet te herroepen, maar in stand te laten met nadere motivering zoals hierboven beschreven.

Concreet betekent dit dat u geen kampeermiddelen tussen zonsondergang en zonsopgang mag hebben op uw perceel. Daarnaast hebben wij besloten uw verzoek om het toekennen van proceskosten af te wijzen.

¹ ECLI:NL:RBLIM:2024:6023.

Rechtsmiddelen

Bent u het met deze beslissing niet eens, dan kunt u hiertegen op grond van artikel 8:1 van de Algemene wet bestuursrecht beroep instellen. Dit doet u door binnen zes weken na de dag na de datum van bekendmaking – dat is de dag na de datum van verzending – een gemotiveerd beroepschrift te sturen aan de Rechtbank Limburg, Postbus 950, 6040 AZ Roermond.

U kunt ook digitaal beroep instellen bij genoemde rechtbank via <http://loket.rechtspraak.nl/bestuursrecht>. Daarvoor moet u wel beschikken over een elektronische handtekening (DigiD). Kijk op de genoemde site voor de precieze voorwaarden.

U dient ervoor te zorgen dat het beroepschrift is ondertekend en ten minste bevat:

- de datum;
- naam en adres van degene die beroep instelt;
- een omschrijving van de beslissing waartegen het beroepschrift is gericht;
- de redenen waarom u het niet eens bent met de beslissing.

Ook dient u zo mogelijk een afschrift van de bestreden beslissing mee te sturen.

Voorts is van belang dat het instellen van beroep de werking van het besluit niet schorst. Indien u beroep heeft ingesteld en een spoedeisend belang heeft dan kunt u bij de Voorzieningenrechter van de Rechtbank Limburg, Postbus 950, 6040 AZ Roermond, een verzoek om voorlopige voorziening indienen. Een verzoek om voorlopige voorziening kunt u ook digitaal indienen op dezelfde wijze als hierboven is aangegeven.

Voor het in behandeling nemen van een verzoek om voorlopige voorziening is griffierecht verschuldigd. Nadere informatie hierover kunt u verkrijgen via de griffie van de Rechtbank Limburg.

Informatie

Als u vragen heeft over deze brief kunt u contact opnemen met de behandelaar, L. Nabben, op telefoonnummer: XXXXXXXXXX

Hoogachtend,

Het college van burgemeester en wethouders,

de burgemeester,

de secretaris,

M.C. Uitdehaag

E.G.J. Voorn

Bijlage:

Advies van de commissie van 19 november 2024

Datum
Ons kenmerk Z2024-00008238
Pagina 1 van 7
Onderwerp Beslissing op bezwaarschrift

Behandeld door Petra Tummers
Datum uw brief
Uw kenmerk

Geachte

Op 16 juli 2024 hebben wij uw bezwaarschrift ontvangen. Uw bezwaarschrift is gericht tegen onze beslissing van 20 juni 2024 (ons kenmerk: Z2024-00008238) waarin besloten is handhavend op te treden tegen de aanwezigheid van kampeermiddelen tussen zonsondergang en zonsopgang op het perceel gemeente Wanssum, sectie E, nummer 131.

Kort samengevat bent u van mening dat u ook na zonsondergang een kampeermiddel op het perceel mag hebben. U beroept zich onder meer op het jarenlange gedogen van de gemeente.

Advies van de commissie bezwaarschriften

Wij hebben uw bezwaarschrift ter advisering voorgelegd aan de commissie bezwaarschriften (hierna: de commissie). Uw bezwaarschrift is behandelend tijdens de hoorzitting van 17 oktober 2024. U was hierbij aanwezig.

De commissie heeft ons op 19 november 2024 geadviseerd om het bestreden besluit te herroepen. De commissie is van mening dat de last niet ver genoeg gaat en ook moet zien op het overdag innemen van een standplaats met kampeermiddelen ten behoeve van kamperen. In de bijlage vindt u het volledige advies van de commissie. Wij kunnen ons niet vinden het advies van de commissie. In dit besluit motiveren wij waarom wij afwijken van het advies van de commissie.

Besluit

Wij besluiten:

1. uw bezwaarschrift ongegrond te verklaren en
2. het bestreden besluit in stand te laten met een nadere motivering.

Nadere motivatie

Ten aanzien van het parkeren en kamperen op de percelen

Wij zijn van mening dat de commissie een onjuist oordeel geeft over de feitelijke en de juridische situatie. Het oordeel van de commissie wijkt ook af van de uitspraak van de voorzieningenrechter van 4 september 2024. De voorzieningenrechter is van oordeel dat het besluit in stand kan blijven met een nadere motivering inzake het parkeren van kampeermiddelen. De voorzieningenrechter overweegt als volgt in r.o. 14.8. en 14.9:

"(...) Dit betekent dat met een voertuig zoals een auto, een camper of een caravan die aan een auto is aangesloten op het perceel mag worden geparkeerd om de gronden te (gaan) gebruiken zoals bepaald in artikel 4.1 van het bestemmingsplan. Dit houdt concreet in dat gedurende de dag op de gronden mag worden geparkeerd om bijvoorbeeld ter plaatse te wandelen, fietsen, paardrijden, kanoën of een activiteit zoals kleinschalige recreatieve luchtvaart ten behoeve van de luchtballonvaren en ultralight uit te oefenen. Dit zijn slechts enkele voorbeelden die in het kader van de begrippen 'dagrecreatief medegebruik 1 en 2' in het bestemmingsplan zijn genoemd. Ook kan worden geparkeerd ten behoeve van het te water laten van jetski's en vergelijkbare watervoertuigen. Het parkeren is dus gekoppeld aan het uitoefenen van deze activiteiten die gedurende de dag worden gedaan, gelet op het woord 'dag' in de begrippen 'dagrecreatief medegebruik 1 en 2' en de aard van de activiteit op het jetskiterrein. Na afloop van deze activiteiten gedurende de dag mogen de voertuigen niet meer op het perceel worden geparkeerd.

De voorzieningenrechter overweegt dat geen onderscheid wordt gemaakt in het bestemmingsplan als het gaat om wat voor soort voertuig er mag worden geparkeerd. Dat kan dus ook een voertuig zijn dat (mede) kwalificeert als kampeermiddel als bedoeld in artikel 1.68 van het bestemmingsplan. In zoverre gaat het handhavingsverzoek van verzoeker dan ook te ver, omdat hij wenst dat verweerder tevens handhaaft op het aanwezig zijn van kampeermiddelen op de percelen overdag. Dat is, zo overweegt de voorzieningenrechter met verwijzing naar het voorgaande, echter niet zonder meer verboden. Het gaat om de vraag of bij dat kampeermiddel sprake is van parkeren of van gebruik als standplaats voor kampeermiddelen.

De voorzieningenrechter overweegt dat verweerder in de motivering van de bestreden besluiten het verschil tussen het parkeren van een kampeermiddel overdag en het gebruik (dag en nacht) van een kampeermiddel als standplaats voor kampeermiddelen niet als zodanig heeft opgenomen. Dat is een gebrek dat verweerder in bezwaar echter kan herstellen."

De commissie oordeelt onder meer als volgt:

Dit betekent dat de commissie van mening is dat het bestreden besluit 2, 3 en 4 herroepen moeten worden, in die zin dat de lastgeving erop gericht dient te zijn om de overtreding met het bestemmingsplan geheel te beëindigen. Dat betekent dat de lastgeving tevens moet zien op het overdag innemen van een standplaats met kampeermiddelen ten behoeve van kamperen. Met andere woorden, de opgelegde lasten zijn zowel overdag als 's nachts van toepassing en niet alleen gedurende zonsondergang en zonsopgang. Het is dan aan het college om overdag tijdens een controle het onderscheid te kunnen maken tussen een kampeermiddel wat staat geparkeerd (hetgeen is toegestaan) of een kampeermiddel waarmee een standplaats is ingenomen ten behoeve van kamperen (hetgeen niet is toegestaan)."

Wij volgen de uitspraak van de voorzieningenrechter en bovenstaande motivering wordt onderdeel van de bestreden besluiten.

Als aanvulling op de last wordt het volgende toegevoegd:

Gedurende de dag mag op de gronden worden geparkeerd om bijvoorbeeld ter plaatse te wandelen, fietsen, paardrijden, kanoën of een activiteit zoals kleinschalige recreatieve luchtvaart ten behoeve van de luchtballonvaren en ultralight uit te oefenen. Uit de toelichting van het bestemmingsplan blijkt dat de gronden ook gebruikt mogen worden als 'ligweide'. Dit zijn slechts enkele voorbeelden die in het kader van de begrippen 'dagrecreatief medegebruik 1 en 2' in het bestemmingsplan zijn genoemd. Ook kan worden geparkeerd ten behoeve van het te water laten van jetski's en vergelijkbare watervoertuigen. Het parkeren is dus gekoppeld aan het uitoefenen van deze activiteiten die gedurende de dag worden gedaan, gelet op het woord 'dag' in de begrippen 'dagrecreatief medegebruik 1 en 2' en de aard van de activiteit op het jetskiterrein. Na afloop van deze activiteiten gedurende de dag mogen de voertuigen niet meer op het perceel worden geparkeerd. Tussen zonsondergang en zonsopgang mogen geen voertuigen en ook geen voertuigen die (mede) kwalificeren als kampeermiddelen op het perceel aanwezig zijn.

Los van het gegeven dat overdag recreatief medegebruik toegestaan is, en dus ook kampeermiddelen geparkeerd mogen worden - hetgeen expliciet niet in strijd is met het bestemmingsplan - is het niet uitvoerbaar voor toezichthouders om overdag ter plaatse te constateren of gekampeerd wordt of geparkeerd. Hetgeen de commissie wel uitvoerbaar acht.

Bovendien is sprake van een handhavingsprocedure waarbij ook een belangenafweging dient plaats te vinden. Het belang van de perceeleigenaren om overdag een kampeermiddel te mogen parkeren en te mogen recreëren (als ligweide, om te wandelen of om jetski's te water te laten e.d.) op hun eigen perceel zonder met toezichthouders in discussie te hoeven treden over het feit of gekampeerd wordt of dat geparkeerd wordt, is groter dan het algemeen belang, dan wel het belang van verzoeker om handhaving die net zo goed overdag op zijn eigen terrein mag parkeren. De commissie heeft deze belangenafweging geheel achterwege gelaten.

Inhoudelijke reactie op de bezwaargronden

De motivering van de commissie is erg summier voor zover het uw bezwaargronden betreft. Wij geven hierbij nog een aanvullende reactie op uw bezwaargronden.

1. Bezwaarmaker heeft nog nooit overlast veroorzaakt.

De vraag of er overlast wordt veroorzaakt is niet aan de orde. Het verzoek om handhaving ziet op het strijdig gebruik van de percelen. Of met het strijdig gebruik ook sprake is van overlast staat er los van.

2. Bezwaarmaker kan in de APV niet vinden dat het verboden is in de zomermaanden op eigen terrein een caravan te plaatsen.

Het verbod staat in de APV van de gemeente Venray

Afdeling 5. Kamperen buiten kampeerterreinen

Artikel 4:17 Definitie

In deze afdeling wordt onder kampeermiddel verstaan: een niet-grondgebonden onderkomen of voertuig, dat bestemd of opgericht is dan wel gebruikt wordt of kan worden gebruikt voor recreatief nachtverblijf.

Artikel 4:18 Recreatief nachtverblijf buiten kampeerterreinen

1 Het is verboden ten behoeve van recreatief nachtverblijf kampeermiddelen te plaatsen of geplaatst te houden buiten een kampeerterrein dat als zodanig in het omgevingsplan is bestemd of mede bestemd.

2 Het verbod geldt niet voor het plaatsen van kampeermiddelen voor eigen gebruik door de rechthebbende op een terrein, tenzij dit in strijd is met het omgevingsplan.

3 Het college kan ontheffing verlenen van het verbod als bedoeld in het eerste lid.

(...).

Omdat het omgevingsplan bepaalt dat er geen standplaats voor een kampeermiddel mag zijn, is dit dus in strijd met het omgevingsplan en met de APV.

3. Het gebruik is al 50 jaar gedoogd. Bovendien wordt niet gehandhaafd op campers en tenten langs de Maas om te vissen. Dit is in strijd met het gelijkheidsbeginsel.

Er is in het verleden ook handhavend opgetreden. Ook de voorgaande bestemmingsplannen lieten duidelijk geen kamperen toe. Ook overdag niet. De gemeente heeft in het huidige omgevingsplan dagrecreatie medegebruik wel positief bestemd. Ook is het gebruik als jetskiterrein op het perceel van bezwaarmaker positief bestemd. De raad heeft echter altijd vastgehouden aan de huidige agrarische bestemming met recreatieve medebestemmingen. Dat niet steeds handhavend opgetreden is tegen het strijdig gebruik wil niet zeggen dat het college hiertoe niet meer bevoegd is.

4. Er wordt gevraagd om bewijs ten aanzien van handhavend optreden in 1971. Dat is al 50 jaar geleden en sindsdien is het gebruik gedoogd.

Zie de uitspraak op beroep van 8 juli 1977 pagina 3 (deze zat in het procesdossier dat u ontvangen heeft) en tevens hetgeen hierboven onder 3 is aangegeven.

5. Waarom wordt er in het natuurgebied niet opgetreden? Dat is in strijd met het gelijkheidsbeginsel.

Er zijn een aantal percelen langs de Maas waartegen besloten is handhavend op te treden. Deze percelen hebben dezelfde bestemming. Voor de percelen met de bestemming "Natuur" gelden andere gebruiksregels. In die regels is niet expliciet opgenomen dat een standplaats voor een kampeermiddel verboden is.

6. De hoogte van de dwangsom is te hoog en niet gemotiveerd.

De hoogte van de dwangsom (€500,- per constatering met een maximum van €10.000,-) heeft als doel dat de overtreding wordt beëindigd, zonder dat een dwangsom wordt verbeurd. De dwangsom moet voldoende prikkel geven om de overtreding niet te begaan. Er is aangesloten bij de Leidraad handhavingsacties en termijnen van Infomil. Voor illegaal gebruik met de kwalificatie 'beperkt' geldt dat de gemeente een dwangsom van €1.500,- per week met een maximum van €15.000,-

kan opleggen. Omdat wij van mening zijn dat de eerder aangekondigde dwangsom niet voldoende aansluit bij de genoemde Leidraad en omdat de reeds aangekondigde controles van vorig jaar niet geleid hebben tot het beëindigd houden van de overtreding, hebben wij ervoor gekozen de dwangsom hoger te laten uitvallen, zodat deze beter aansluit bij de Leidraad en het beoogde doel ook daadwerkelijk gehaald wordt.

7. Anderen hebben kennelijk inzicht gehad in de brieven die de gemeente heeft verzonden aan bezwaarmaker. Dit is een schending van privacy.

Dit is niet de bedoeling. De brieven worden verzonden aan degene die het betreft en in anonieme vorm aan de bezwaarmaker om handhaving. Het is wel nodig het betreffende perceel in de anonieme brief te laten staan omdat de bezwaarmaker om handhaving er recht op heeft te weten op welke percelen overtredingen zijn geconstateerd naar aanleiding van zijn verzoek. De naam wordt weggelaten. Er zijn echter meerdere mogelijkheden om persoonsgegevens van percelen te achterhalen.

8. Betreft het vaststellen van het bestuursplan.

Hier wordt waarschijnlijk het bestemmingsplan bedoeld. In 2013 is het bestemmingsplan gewijzigd vastgesteld voor een aantal percelen. Op het perceel van bezwaarmaker is een functieaanduiding "specifieke vorm van sport - jetskiterrein" gekomen. Als gevolg hiervan is het college van mening dat ook dagrecreatie met gebruik van een camper, tent of ander kampeermiddel toegestaan is. Dit betreft een verruiming van de gebruiksmogelijkheden.

9. Het is niet realistisch alles voor zonsondergang te laten verwijderen en bij zonsopkomst weer terug te plaatsen. Bezwaarmaker wil de grond slechts gebruiken als recreatiegrond, waarvoor Rijkswaterstaat e.e.a. ook bestempeld heeft.

De grond is mede bestemd voor "dagrecreatief medegebruik". Tevens geldt de functieaanduiding "specifieke vorm van sport - jetskiterrein". Dit alles impliceert dat je overdag mag recreëren, maar niet na zonsondergang.

10. Rijkswaterstaat heeft het gebied bestempeld als snelvaargebied en aanlegsteigers. Door de gemeente zijn ze aangewezen als waterscooter- en jetskiterrein.

De gronden van bezwaarmaker gelegen aan de Maas hebben de functieaanduiding "specifieke vorm van sport - jetskiterrein". De raad heeft ook beoogd dat het toen bestaande gebruik voor wat betreft dagrecreatie en de jetski's positief bestemd kon worden. De raad vond een verdere uitbreiding van de recreatieve bestemming niet passend. Het betreft een landschappelijk fraai gebied dat de raad beoogt te beschermen. Wat betreft de gemeenteraad gaat het realiseren van bouwwerken, dan wel het plaatsen van kampeermiddelen te ver. Hiervoor kan gebruik worden gemaakt van de bestaande campings in de omgeving. Daarnaast doet het afbreuk aan de te beschermen waarden, zoals de afvoercapaciteit van de Maas. Daarnaast is een verspreiding van functies niet wenselijk in het buitengebied, vanuit onze Omgevingsvisie zet de gemeente ook in op het tegengaan van verrommeling.

Het toevoegen van en uitbreiden van de recreatieve mogelijkheden past wat betreft de gemeenteraad niet in de evenwichtige toedeling van functies aan locaties.

Conclusie

Wij hebben dan ook besloten het besluit niet te herroepen, maar in stand te laten met een nadere motivering.

Concreet betekent dit dat u geen kampeermiddelen tussen zonsondergang en zonsopgang mag hebben op uw perceel.

Rechtsmiddelen

Bent u het met deze beslissing niet eens, dan kunt u hiertegen op grond van artikel 8:1 van de Algemene wet bestuursrecht beroep instellen. Dit doet u door binnen zes weken na de dag na de datum van bekendmaking – dat is de dag na de datum van verzending – een gemotiveerd beroepschrift te sturen aan de Rechtbank Limburg, Postbus 950, 6040 AZ Roermond.

U kunt ook digitaal beroep instellen bij genoemde rechtbank via <http://loket.rechtspraak.nl/bestuursrecht>. Daarvoor moet u wel beschikken over een elektronische handtekening (DigiD). Kijk op de genoemde site voor de precieze voorwaarden.

U dient ervoor te zorgen dat het beroepschrift is ondertekend en ten minste bevat:

- de datum;
- naam en adres van degene die beroep instelt;
- een omschrijving van de beslissing waartegen het beroepschrift is gericht;
- de redenen waarom u het niet eens bent met de beslissing.

Ook dient u zo mogelijk een afschrift van de bestreden beslissing mee te sturen.

Voorts is van belang dat het instellen van beroep de werking van het besluit niet schorst. Indien u beroep heeft ingesteld en een spoedeisend belang heeft dan kunt u bij de Voorzieningenrechter van de Rechtbank Limburg, Postbus 950, 6040 AZ Roermond, een verzoek om voorlopige voorziening indienen. Een verzoek om voorlopige voorziening kunt u ook digitaal indienen op dezelfde wijze als hierboven is aangegeven.

Voor het in behandeling nemen van een verzoek om voorlopige voorziening is griffierecht verschuldigd. Nadere informatie hierover kunt u verkrijgen via de griffie van de Rechtbank Limburg.

Informatie

Als u vragen heeft over deze brief kunt u contact opnemen met de behandelaar, Petra Tummers, op telefoonnummer: XXXXXXXXXX (werkdagen maandag tot en met donderdag).

Hoogachtend,

Het college van burgemeester en wethouders,

de burgemeester,

de secretaris,

M.C. Uitdehaag

E.G.J. Voorn

Bijlage:

Advies van de commissie van 19 november 2024